

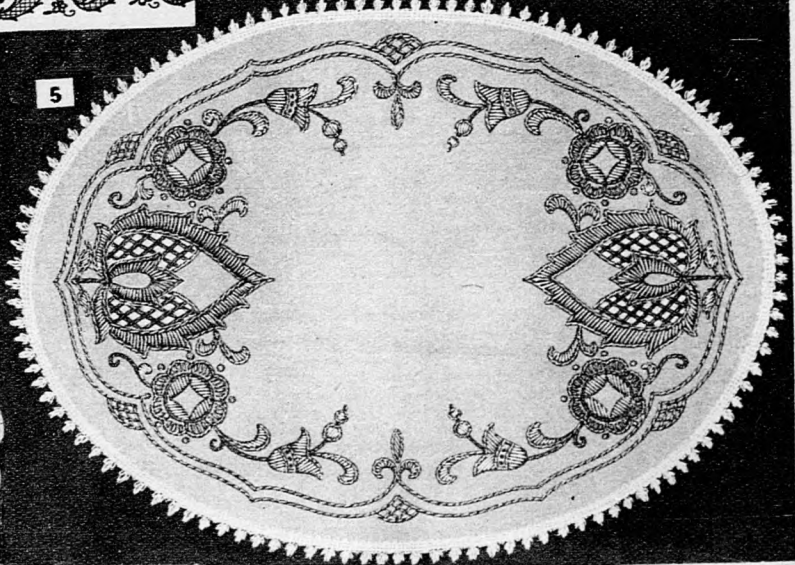
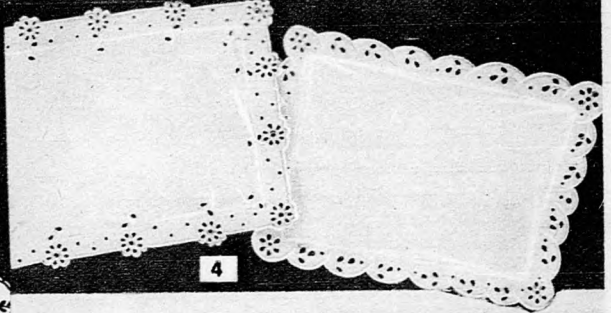
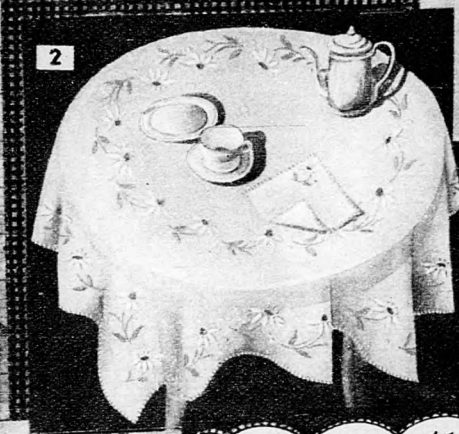
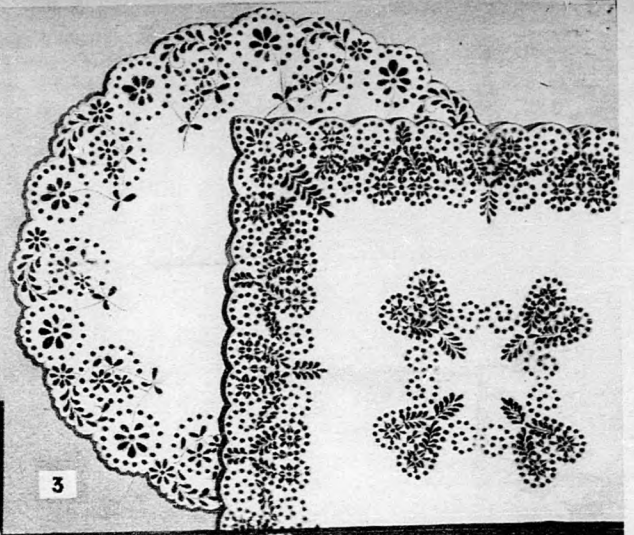
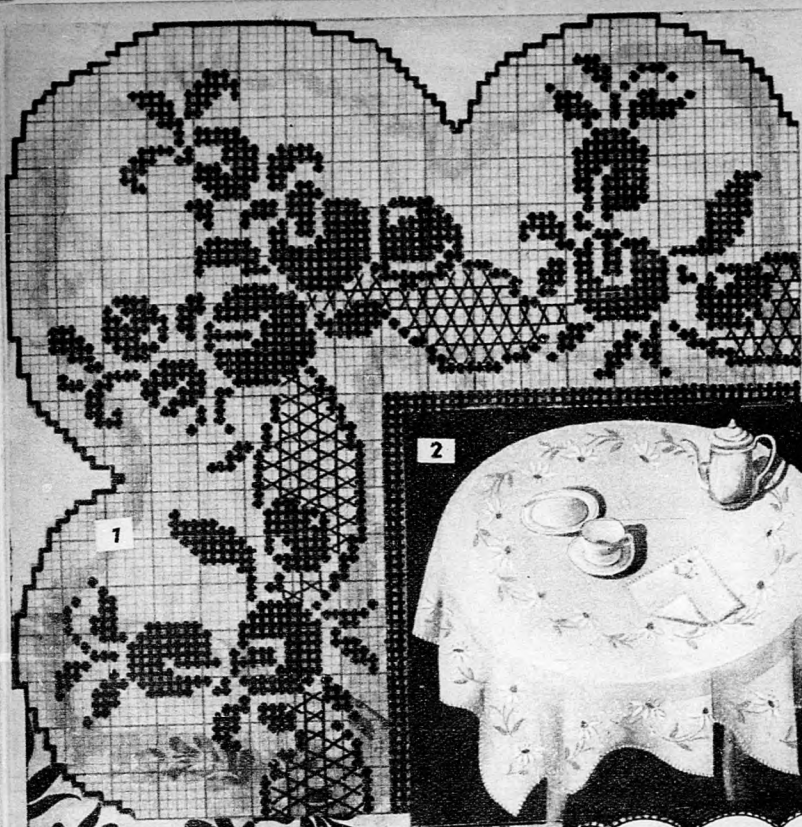
MAGYAR NŐK

LAPJA

ESZTI PAPP JENŐ

Wenckheim Klenczette grófnő

KÉZIMUNKA

1. HORGOLVA, VAGY RECEVEL KÉSZÍTHETŐ CSIPKEFGGONY, ágyterítő, asztalterítő szélére. Tetszésszerinti anyagból készíthető.
2. ZSCRTERÍTŐ. Csontszínű grenadinra vékony sötét-csontszínű selyemrátétet vagy narancsszínűt használunk, lehet régi báli ruhákból is készíteni. A széleit a grenadin színével egyező színnel, hurkoló öltéssel fejezzük be. A terítő mérete 100x100 cm, a kis kendőcskék 25x25 cm nagyságban készülnek.
3. ASZTALKÖZEP terítő madeirahímzéssel készítve. A négyzet alakú, magyaros mintájú terítő 100x100 cm méretű, a kerek 90x90 cm, mindkettőt fehér hímzőpamutal varrjuk.
4. TALCAKENDŐK téglalakban, madeirahímzéssel, széle huroköltéssel varrva.
5. OVÁLIS ALAKÚ DISZASZTALTERÍTŐ, paszellszínekkel hímözve. Az alapanyag lehet selyem, vagy terítőnek alkalmas pasztell-zöld, drapp, barna, terrakotta szövet. Szélére kész mintázott szövésű zsinórt varrunk.
6. ÁTTÖRT MINTA AGYNEMC DISZÍTÉSRE.
7. KERESZTALAKÚ ASZTALKATERÍTŐ, mezőkövésdi hímzéssel díszítve. Flénkszínű selymet, vagy berlinert használunk a hímzéshez.
8. ASZTALTERÍTŐ, keresztöltéssel készítve. Vastagszálú drappanyagra varrjuk, virágszínűnek megfelelő színű gyapjúanyaggal.

ÚJ KENYÉR

IRTA: BIBÓ LAJOS

V. ÉVFOLYAM 19. SZÁM
BUDAPEST, 1943 JÚLIUS 1

**MAGYAR NŐK
LAPJA**

SZERKESZTI
PAPP JENŐ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, DIVAT,
KÉZIMUNKA ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT

Elvet, gondolatot és eszmét sohasem törvény, hanem magatartás határoz meg. Földről, embereiről és a kettő viszonyáról csupán az beszélhet, akinek valaha közvetlen kapcsolata volt a természettel. Az, akit foglalkozása után városba vetett sorsa, akarva, nem akarva, haláláig együtt él a természettel. Nekünk magyaroknak ezért egyik alapvető jellemvonásunk az az ösztönünk és tulajdonságunk, hogy együtt élünk az időjárással. Magyar ember számára a szél, a nyugalom, a hideg, a meleg, az évszakok egyenletes vagy rendellenes váltakozása nem egyszerű időjárás, hanem létünk elemi feltétele. Aki nagyvárosba került magyar, az valamennyi szénában, gyümölcsben és búzában érez, meg gondolkozik, amikor reggel megébred és öntudatlan örömen vagy aggodalmán fölméri a pillanatnyi időjárását. Na, hála Istennek, csakhogy végre már esik! — sóhajtja megkönnyebbülten, amikor látja, hogy megindult az áldás és ennek az ellenkezőjét mormogja, amikor ártalmasnak ítéli a hideget, vagy tűző napot.

Ez a földdel való mélységes és megnyilatkozásaiban csaknem rejtelmes viszony az, amely túl minden gazdasági és általános jóléti szemponton, ünneppé teszi az aratást, a termés betakarítását és az új kenyéret. Nem véletlen, hogy a magyar ember ősztől tavaszig vetésnek mondja az elhintett magot, búzának a szárba szökkenő őszt és életnek az elvirágzott kalászoszt. Életnek, mert a búza még az ipari termelés és fejlettebb állattenyésztés célszerűsége

mellett is az egész és teljes életet jelenti a föld emberei számára. Életnek mondjuk és tiszteljük a búzát, mert ami munka, kockázat és reménység a vetésben van, azt egyedül a termés eredménye hozhatja összhangba a valósággal. Azzal az egyetemes érvényű és hatalmú rendel, amely az élet anyagi feltételeit egygyefferasztja létünk szellemi és erkölcsi feltételeivel.

Az új kenyér ezen a ponton emelkedik és nemesül jelképpé. Az új kenyér csupán felerészben jelenti a gazdasági szükségszerűség természetes eredményét. Másik felében, az eszmeiben, a jobb csizmát, a tartósabb gúnyát, a tágasabb olvasókört, a több szabad időt és végső gazdasági jelentőségében biztosítja az idomíthatóbb civilizációt és a hatásosabb kultúrát. Az új kenyér ezen a mi kis darab földünkön tehát gazdasági szempontból csupán jelzi a maga színvonalát. Magasabb és átvitt értelemben egy egész nemzet szellemi lehetőségeire és egyetemes emberi állásfoglalására utal. Az új kenyér, mint Isten megformulázott kegyelme: elismerés, biztatás és útmutatás, hogy a föld és gondviselés jósága kiapadhatatlan. Nem minden elvetett szem bomlik csirává; nem minden tiszta szándék üdvözül; nem minden munka végződik eredménnyel, nem minden reménység teljesül: az új kenyér azonban, akármi is, — kenyér. A mi mindennapi kenyérünk, úgy a »Mi-
atyánk«-ban, mint a kenyérkosárban, úgy a szalonna mellett, mint abban a hősi akaratban és megtörhetetlen

eltökétségben, hogy a mi mesterségünk, küldetésünk és hivatásunk azonos és örök a föld, a termő föld akaratával. Az a szerepünk, hogy vessünk, mindig csak vessünk, bármilyen is az időjárás és bármilyen sötét, vészjósló is a pillanat; bármennyire reménytelennek tetszik is az aratás. Vetünk, mert másképp nem lehet élet a búzából. Vetünk, hogy az új kenyér szent és elvitathatatlanul isteni ígéletén lelkünk megérezze az igazságot és elfoglalhassa helyét a világban.

Nincs hát kisebb vagy nagyobb darab új kenyér. Egyedül új kenyér van: a mi mindennapi kenyérünk. Az élet, a magasságos Atyaúrsten ajánléka. Ez a kenyér közös és a gazda, amikor alázatos szerénységében jelet vetett az új kenyérré és megszegi: a levágott karajt jelképesen valamennyiünk számára nyújtja át. Az áhítatos perc és gyermeki mozdulat a hálat, a szeretetet és Istenben való rendíthetetlen hitünket közli valamennyi testvérünkkel, a mindenséggel és a Magasságbélivel.

De a néma és egyszerű szertartás, amellyel a gazda megszegi az új kenyéret, üzenet is egyben az egész halandó világnak: a lélek, amely vet, arat, betakarít és új kenyéret szeg, a legmagasabb parancsot, a legszociásabb elvet, a legtisztább eszményt, a szorgalom, a munka, a becsület ügyét szolgálja, amikor elfordulva az asztagtól, elnémitva a marokverőket, kiadva a részt — kilép az örök tájból és az új kenyéret leteszi a hűvös boltívek alatt valamennyiünk nevében az Úr asztalára

TALÁLKOZÁS A HEGYEN

I R T A :
Simon Margit

Hirtelen jött, mint általában a nyári zivatar. A habosan bodrosodó bárányszerű felhők elszürkültek, a hegyek mögül úgy hallatszott a tompa dörmögés, mint egy pincéből jött rekedt kiáltás. A villámfénynél szinte lángoltak a hegyek.

Judit kitágult szemmel, gyönyörködve állt a barlangnál, nem rezgett össze a legerősebb dörrenésre sem. olyan sudáran és félelem nélkül állt, mint a fenyők a hegy odalában. A férfi már idegesebbnek látszott, vagy nem is férfi volt még, csak fiú? Huszonöt éves, lányosarcú, kicsit ijedszemű legényke, széles vállait a szabójának köszönhette. Az ilyen típusok csak a tompafényű szalónokban és a pirosfényű bártermekben érzik a férfiúi fölényt, de kint a szabadban, a végtelenség és égzengés között kisebbségi komplexum fogja el őket. Dénes arcán is látszott, hogy fél, már gyermekkorában is félt a vihartól, behújt az ágyba és belefúrta fejét a párnákba. Amútan és kicsit ijedkedve nézte a lányt, igen, Judit mindig bátrabb volt, mint ő, már gyermekkorában is. Talán éppen ezért nem sikerült közelférkőznie a lelkéhez, pedig mióta a nyilvánosság előtt is egymáshoz tartoznak, mindent elkövetett, hogy ez az egymáshoz tartozás ne csak színleges legyen. De hiába akart közelférkőzni a lányhoz, merev és makacs visszautasítással találkozott.

Judit lelke, a legkisebb érintésre is összezárult előtte, mint a gyöngy-kagyló, mikor kavicsszem kerül bele. Összezárult és termelte magának, befelé a lélek gyöngyeit. Mert volt lelke. Dénes tudta és látta róla, hogy nem tette önzővé a gazdagság és a szülők kényeztetése. Legtöbb idejét a család házakban töltötte, leült az asszonyok közé, tanácsot adott nekik és ölebe vette az elhanyagolt, szurtos kis gyermekeket. A nőkkel és a gyermekekkel szemben egyszerű volt, bizalmas és milyen érző. Csak vele szemben volt szeszélyes, makacs és hónapról-hónapra halogatta az esküvőt.

Az első esőcseppek tompa koppanással verődtek a süvegalakú sziklához, az ég elfeketedett.

— Ugye mondtam, hogy ne jöjünk fel — fordult a fiú Judithoz. — Nem jobb lenne most a szalónban kártyázni papáékkal, vagy táncolni?! És maga még kabátot sem hozott.

Érzett a hangján, hogy nem a leány miatt aggódik, hanem önmagát félti. Azt hogy az udvariasság parancsolta szabályok szerint oda kell adnia meleg, puha kabátját s ő tönkrefázik a kőnyű kék selyemingenben.

— Legyen nyugodt, nem veszem el a kabátját — mosolygott gúnyosan a leány, mintha csak kitalálta volna a valószínű gondolatait.

Éppen be akartak lépni a barlangba, mikor valahova a közelbe lecsapott egy villám. Nem látták, de érezték az aknaszerűen felcsapódó robbanást, remegett és füstölt a közeli szikla és Dénes elsápadva kapaszkodott a leány karjába.

— Ha agyonütött volna beaniunket — hebegte elfehéredve.

— Akkor meghaltunk volna — felelte nyugodtan Judit. — Nem szep ez? Hány szerelmes vágyakozik arra, hogy együtt haljon meg azzal, akit szeret. — Enyhe irónia csengett a hangjában, de messzenéző szeme vágyakozó volt és máskor gunyoros száján lemondó mosoly vibrált.

— Én élni akarok veled — mondta a fiú akaratosan. — Élni és nem meghalni. Hisz eddig még nem is éltem, csak kinlódtam! — Vágyakozva nyujtotta kezét a leány után, de ez hideg arccal fordult el tőle és belépett a burnán és penészszagúan tátongó barlangba. Sok ilyen búvóhely volt erre, medvék és hegyi pásztorok menedéke. Alig értek be, megindult az eső, úgy, mintha csapból szivattyúzták volna.

— Rettenetes — sopánkodott kétségbeesetten a fiú. — Ki tudja, mikor áll el, lehet, késő estig itt ülhetünk. Peáig máris éhes vagyok.

Judit nem felelt, leült a mohos kúgróra és retiküljéből egy levelet vett elő.

— Mit olvas? — hajolt bizalmas kíváncsian hozzá a fiú.

Judit kicsiny ideig gondolkozott, de aztán gúnyos fény villant a szemében, mikor felelt:

— Levelet olvasok. Egy igazi férfi levelét. Ismer maga igazi férfit?

Dénes sértődötten felhúzta a vállát és éppen felelni akart, mikor víztől csöpögő esőköpenyes férfi jelent meg a barlang nyílásánál. Rögtön megismerte, pedig csak egyszer találkozott vele. Szító Pál volt, a paraszt Szító fia, a lentj falu orvosa. Szép, magas férfi, kicsit vad és magának élő, azt beszélték, nem érdekli se asszony, se politika, csak a hivatása.

— Magukat is elkapta a vihar? — lépett be a kalapját rázva és először Dénesnek nyujtott kezet, csak aztán Juditnak. A leány szeme furcsa tüzzel égett, arcát forró pirosság öntötte el s

máskor fölényes hangja rekedt süttögéssá fült, mikor mondta:

— Megkaptam a levelét. Éppen most olvastam el századszor. Dél óta, egyébre sem tudok gondolni, csak erre a megaláztatásra. Ternyei Juditot még senki sem utasította vissza.

— Sajnálom — nézett rá a férfi kicseit vadul. — Nem vagyok hozományvadász, nincs szükségem a Ternyei Bálint kétezer holdjára!

— És reám? — kérdezte a leány puha hangon. S nem törődve a völegényével, szívére vonta a férfi kezét. A kemény és dacos vonások ellágyultak egy percig s a rideg barna szempárban kisfiús melegség csillogott. Így álltak mozdulatlanul, a barlang megett villamossággal s mindketten érezték, hogy egymáshoz tartoznak, a végzetik sodorta őket egymás felé.

Az orvos eszmélt fel először, rápillantott a Dénes megdöbbsent és riadt arcára és ismét megkeményedtek a vonásai.

— Magának völegénye van — lépett el a lánytól. — Nemcsak gazdag és előkelő, hanem menyasszony is!

— Nem szánát — felelte Judit dacosan és hangosan, hogy a fiú is hallja. — Senki és semmi nem számít, csak maga! Ha kell, elhagyok mindent és mindenkit s egy pillanatig sem fogom megbánni, hogy elhagytam.

Az orvos hosszú, mély tekintettel nézett a szemébe.

— Tudja, hogy szegény vagyok. Petróleumos, agyagpadlós szobám van s betegeim egyszerű hegyi pásztorok. Nem tudok semmit adni.

— Csak a szívét kérem — sutogta a lány könnyes hangon. — Higyje el, én leszek a föld legboldogabb asszonya, ha maga mellett élhetek.

— Most egy beteg gyermekhez kell mennem, az Ördög-sziklához — pillantott az órájára. — Minden perc drága, csak a villámok elől húzódtam be. De már elcsendesedett a vihar, megyek. Majd beszélünk még ezekről a dolgokról.

— Vigyen magával — kapaszkodott be forró kezével a leány. — És engedje meg, hogy máskor is elkísérem. Mindig magával akarok lenni.

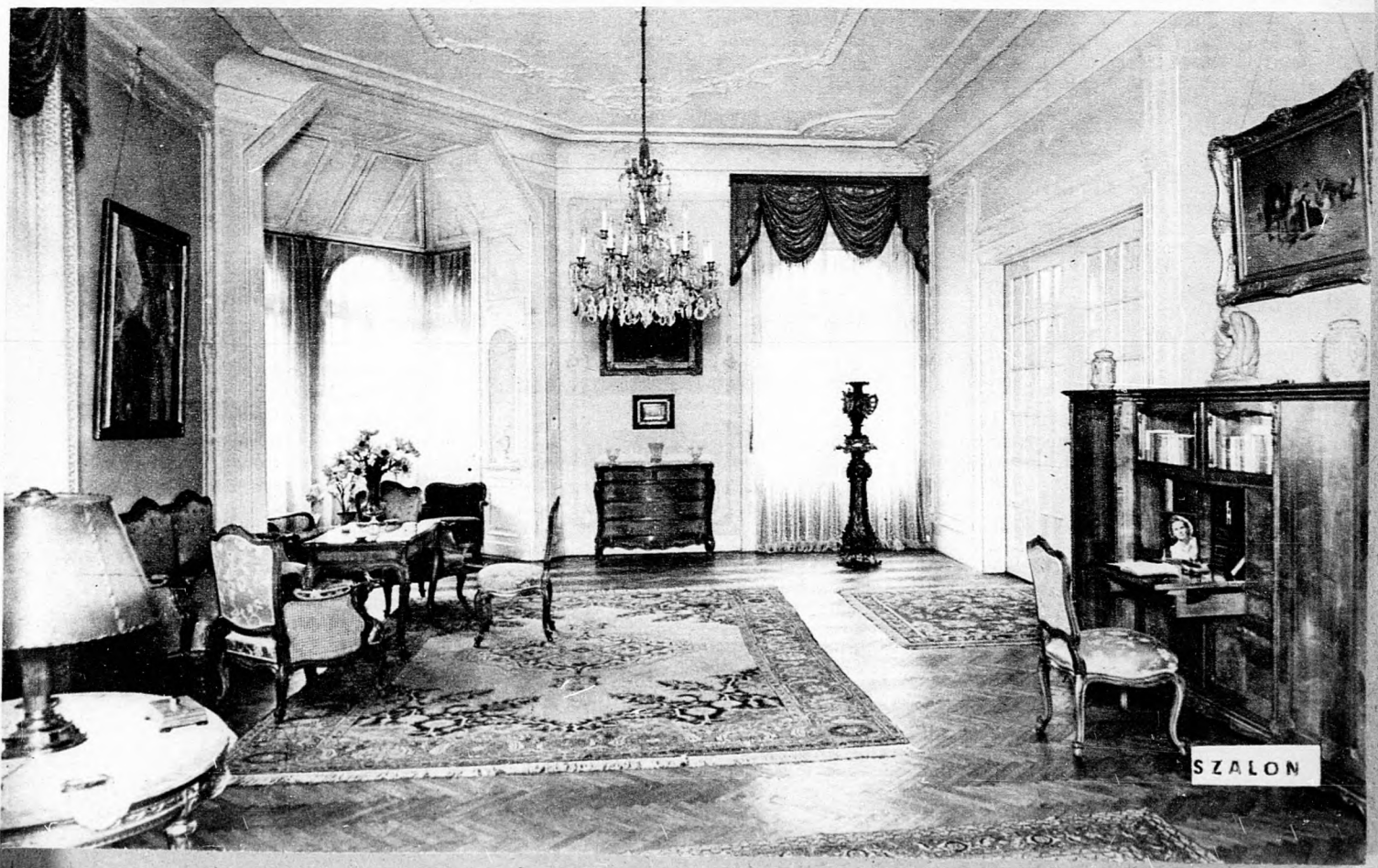
Az orvos gondolkozott, aztán levetette köpenyét és féltő mozdulattal ráulta a lányra. Egymásba karolva léptek ki a megsöndesedett alkonyatba és elindultak az Ördög-szikla felé.

Dénes toporzékolni szeretett volna, mint egy megvert gyerek. Az orra elől halászták el a kétezer holdat.

A SZÉP OTTHON

EBÉDLŐ

SZALON

Thomas Brand, a »*Succes Advertising Agency*« főnöke, figyelmesen nézte a kimutatást. Szeretett volna hibát találni Mary Scott munkájában, de nem tudott.

Mégis megnyomta a csengőt, ami Mary Scott szobájába vezetett és egy gyors, öntudatlan mozdulattal megigazította nyakkendőjét, holott tökéletesen volt megkötve. Szerette beszöngetni ezt a gyönyörű, szomorúszemű, fekete leányt, aki négy hónapja dolgozott a vállalatnál, titkárnői rangban.

Thomas Brand nem első látásra szeretett bele a lányba, hanem fokozatosan, lassan támadt benne ez a szerelem, mint az árvíz, míg végre teljesen felborult Brand ellenállásának rozoga csónakja.

Hiába vizsgálta tárgyilagosan a baj keletkezésének okát, nem tudott semmit se felfedezni. Mary renkes, pontos titkárnő volt és soha egyetlen szavával, egy mozdulatával sem próbálta magáravonni a férfi figyelmét. És mégis.

Brand újra csengetett és Mary belépett a szobába. Talán ez volt sikerének titka. Ahogy belépett. Senki se tudott úgy megjelenni, mint ez a lány. Senki se tudott úgy nézni, utasításra várni, mint Mary Scott.

A főnök nagy lélekzetet vett és boszszankodott, amikor érezte saját hangjának remegését:

— Miss Scott, azért kértetem, mert ebben a kimutatásban van egy pont, ami... Tessék kérem... itt, ez a tétel... — mondta és elhallgatott, mert nem tudta folytatni.

Két okból.

Először is a szóbanforgó pont, világos volt, mint a nap, másodszer pedig a lány közelebb jött hozzá, hogy a pontot szemügyre vegye és ettől a közelségtől a főnök elszédült. Miss Scott értelmeseen magyarázott, de a főnök csak a lány hangjának földöntúli zenéjére tudott figyelni. A lány befejezte:

— Azt hiszem, most már világos a dolog — tette még hozzá kis, bocsánatkérő mosollyal.

— Hol vacsorázik ma? — kérdezte a főnök, minden átmenet nélkül és hiába igyekezett közönyös hangot megütni, a szeme megkeményedett, a hangja átütösedett és feszült izgalommal leste a választ.

— Ezennel benyújtom lemondásomat, Mr. Brand — mondta a lány és szeme megtelt könnyel. Alva maradt.

Brand ideges mozdulattal gyújtotta meg égő cigarettáját:

— Lemondását nem fogadom el. Ne gyerekeskedjék. Eddig sem éltem vissza azzal, hogy a főnöke vagyok, ezután se lesz másként. Nyugodtan dolgozhat nálam, ameddig akar. Becsület-szavamat adom, hogy ezentúl csak hivatalos dolgokról fogunk beszélgetni.

Erre nincs bocsánat

I R T A : KIRÁLYHEGYI PÁL

— Engedje meg Mr. Brand, hogy elmessek erről a helyről.

Brand felugrott:

— Na most már elég legyen ebből a számsárgból. Kétkedik a szavamban? Nézzünk szembe a tényekkel. Miről van szó? Mitől akar elmenekülni? Miért védekezik ilyen elszántan, amikor nem támadja senki? Bevallom, hogy az első perctől kezdve hatással volt rám. Mit szőpítsem? Beleszerettem magába, biztosan észre is vette, hiszen alig tudtam leplezni. Bevallom, feleségül akartam venni magát. Futó kalandra nem is gondoltam. Azért hívtam meg ma vacsorára, hogy egy kicsit elbeszélgethessünk. Ebben még igazán nincsen semmi rossz. Nem szeretnék tolkodónak látszani. Ez történt. De emiatt igazán nem kell elveszítenie az állását, nekem pedig egy kitűnő munkaerőt.

— Szeretném, Mr. Brand, ha tudomásul venné felmondásomat — ismételte konokul a lány.

Brandot kezdte elhagyni az önrudalma:

— Rendben van. Elmehet, ha akarja, azonnal is. De nagyon kérem, magyarázza meg, miért ragaszkodik ennyire a felmondáshoz? Hiszen még fizetésemelés előtt sem zárkóznék el, mert kitűnő munkaerőnek tartom.

Mary Scott halk sírásba kezdett:

— Ha mindenáron tudni akarja, azért akarok elmenni innen mert én is szerelmes vagyok magába. Ezért akarok eltűnni innen, amilyen gyorsan lehet!

Brand szájából kiesett a cigaretta:

— Ezért? Hát akkor újra mondom, legyen a feleségem.

— Soha nem lehetek a felesége.

— De ha szeretjük egymást.

Mary Scott abbahagyta a sírást:

— Mary Scott vagyok. Ez a név nem jelent magának semmit?

— Mit jelenthetne? Sok Mary Scott van.

— Érdekes. Pedig még csak két esztendeje, hogy a lapok tele voltak a nevemmel. Megöltem a vőlegényemet. Olyan volt a helyzet, hogy meg kellett ölnöm. Hatszor lőttem rá, mert csak hat golyó volt a revolveremben. Azonnal meghalt. Az enyhítő körülmények figyelembevételével csak egyévi börtönre ítélték. Amikor kiszabadultam, azonnal állást kaptam, de valahogy mindig megtudták a multamat és elküldtek. Hiába voltam »kitűnő munkaerő«. A kollégák sem örültek annak, hogy egy gyilkossal dolgozhattak együtt.

A férfi mosolyogni próbált, de testét kiverte a hideg verejték.

Megint látta a képet, amikor *alkor* váratlanul hazament, öt esztendővel ezelőtt és ott találta a feleségét, Freddel, a legjobb barátjával. Látta magát, amint örjögve folytatja az asszonyt és látta Fredet, amint ügyetlenül, reszkető kézzel próbálja felvenni a szemüvegét. Eleinte sikoltozott az asszony, hörgött, aztán feje földalt hajolt. A tárgyaláson nem védekezett. Két évet kapott. Szabadulása után könnyű volt új életet kezdenie, hiszen gazdag volt. Megnyitotta ezt a hirdetési irodát, ami várakozáson felül jövedelmezett. Szerencséje is volt, mert három nagy cég képviselőt is sikerült megkapnia, minden fáradság nélkül. Ideges mozdulattal simította végig a homlokát:

— Hát csak erről van szó? Nem baj, Mary darling. Szeretem magát és nem törődöm a multjával.

A lány keményen nézett főnökére:

— Nemesak erről van szó, Mr. Brand. Nem véletlen, hogy én éppen önhöz kerültem. Emlékeztem az ügyére. Akkoriban arról is sokat írtak az újságok. Sokkal többet, mint rólam, mert ön gazdag volt. Boldog voltam, hogy felvettek, bíztam abban, hogy az a főnök, aki maga is keresztülment azon, amin én, nem fog elküldeni, akkor seha kiderül a multam.

Brand szeme ragyogott:

— Hát akkor minden rendben van, Mary darling. Felejtsük el a multat és kezdjünk új életet. Még mindig fiatalok vagyunk, bár sokat szenvedtünk mind a ketten. Ön gazdag ember vagyok, Mary, mindene meglesz, amit csak akar. Boldoggá fogom tenni. Boldogok leszünk.

A lány irtózva takarta el az arcát:

— Soha! Soha! Csak nem képzeli, hogy együtt tudnék élni valakivel, hogy felesége lennék egy embernek, aki meggyilkolta, könyörtelenül azt az első asszonyt!

Brand nem hitt a fülének:

— És éppen maga mondja ezt nekem?

A lány nem tudta tovább fegyelemzni magát és kitört:

— Ne merjen kettőnket összehasonlítani! Én nem tehettem mást! Védekezni kellett! Ott volt a revolver az asztalon. Nem is tudtam, mit csináltam! De maga a két kezével megfojtott egy asszonyt! Szörnyű! Erre nincs bocsánat!

Mary elhallgatott. Ellenséges szemmel nézték egymást. Végre is a lány tért magához előbb:

— Azt hiszem, most már nincsen semmi akadály a magam, Mr. Brand.

A férfi szája megrándult:

— Semmi akadály. Elmehet, kérem.

NÁPOLY

az aranyérmes hadirokkant

IRTA: *Megyery Ella*

Mióta Mussolini megbízásából Genovával, Torinóval, Milánóval együtt Nápoly is megkapta a hadirokkantság aranyérmét, mennyit kell gondolnom a hajdani szelíd és pihentető »Dulcis Neapolisra«, az »édes Nápolyra«, amely Vergiliustól elkezdve a modern turistáig, oly békés oázist jelentett mindenkinek, akit Róma világvárosi kavargása elfárasztott.

Egy éve sincs, hogy huszonnégy órát sétálgathattam jólismert díszletei között, ami igen nagy szó, mert Olaszország városai közül mindmáig talán éppen Nápoly a leglégmentesebben elzárt, legkritikáiban megközelíthető, mint mesében a tizenharmadik szoba, ahová csak kivételes hatalom juttathatja be a halandót. Ezt a kivételes hatalmat számomra egy hivatalos meghívás jelentette Giglinek a német sebesültek tiszteletére adott hangversenyére... s a vendégeket vívő különvonaton már olyanok voltunk valamennyien, napraszomjas fővárosiak, mint életükben először utazó gyerekek, akik az ablaknál tolonganak s fürdetik arcukat, lelküket Dél örökhatásos giccsében, amely mindig elnaroktízál...

De micsoda kemény, harcra szánt katonaváros bontakozott elénk az egykori turistaparadicsom helyett, mikor a Piazza Garibaldi négyszögére kiléptünk a pályaudvarról: békesziget helyett szinte a hadszíntér közepébe csöppentünk! A rengeteg katona között a civilek szürkén eltűntek, elvesztek, mint ma valóban nem számító lények, be kellett ballagni egészen a főtérre, hogy felfedezzünk valamit a régi Nápolyból, az üzletektől, báróktól, utcai limonádé-árusoktól, osztrigakofáktól színes és hangos kaleidoszkópból, amelyben legfeljebb a légótalmi fedezékek nyilai emlékeztettek a háborúra. A boltok még telten és tarkán csábitottak, a pontszámokat és árakat azonban szívfájdító volt nézni, a bennszülöttek mégis vidá-

man vásároltak, nyüzsögtek, tereferéltek, korzóztak a Via Roma tenyérnyi járdáin, hit és életderű ragyogott minden szemben, bátorság, bizalom; erős jeléül, hogy a belső front is szilárd s éppen úgy megérdemli a vitéségi érmet, mint a künn harcoló milliók.

*

A Castel Nuovo csipkés falrengetege az orgyilkos Johanna és Nagy Lajos dicsőséges bosszúhadjáratainak emlékével mereng a multba; főkéssége, a reliefdíszes diadalkapu, tetőtől-talpig be-deszakázva, homokzsákokkal körülterlaszolva várja a jobb időket.

Róma után, persze, kevés az államilag védett műemlék Nápoly utcáin. A Nemzeti Múzeum, a pompeji és herculaneumi csodák egyedülálló gyűjteménye az egész világon, utolsó terméig kiürítve, minden értékéből kifosztva sárgállik a napon; a templomok ereklyéi, műkincsei biztos helyekre elmene-kítve alszanak valahol... Kár, pusztulás, bombatalát inkább a külvárosokban sötétlik fel itt-ott, a nyomokat hamar eltüntetik a fasiszta újjáépítő bizottságok, a gyerekeket, öregeket régen jobb hazába költöztették, a fegyver és rend csodákat tereint s együtt növekszik a megpróbáltatások, szenvedések nagyságával... különösen azóta.

A Városházterem régi harciasságával lovagol a felhőkbe II. Viktor Emánuel bronz alakja s előtte a kikötő, mögötte a S. Martino-kolostor hófehér árkádsora, a Castel San Elmo száz harcot és forradalmat látott vasszürke faltömege nő bele az üvegek levegőbe. Szemben az új kikötő dokkjai, hidjai, legmodernebb hidroplán-állomásai hívogatnak — ő, afrikai megérkezések ide a vízre, haty-tyuként leszáll repülőgépen, vagy a kékszalagnyertes Rex óriáshajón, a testvérén, a Conte di Savoian! — ugyan-csak hiába, mert a tengerpartnak ezt az egész szakaszát fegyveres őrség virrasztja éjjel-nappal s illetéktelenek a

zónát még megközelíteni is tilos. Civil-forgalom természetesen nincs a kikötőben, a capri hajócska indul ugyan napjában egyszer, de csak gyümölcsös-zöld-séges gazdákat s a szigeten üdülő sebesültek, lábadozók egy-egy vállalkozóbbját fuvarozza: minden vízkocka a háborút, a háborús ki-, behajózást szolgálja, akárcsak az abesszin hadjárat idején.

Az idegenekkel zsúfolt autocarok helyett katonapoggyászokkal megrakott tehérgépkocsik robognak szüntelen a nagymóló felé, ahogy valamikor, így tavasz-szal, a capri, sorrentói luxushajócskák hídjához áradt a jókedvű embersereg — hová tűnt ez a Nápoly, ez a mandolinos-tarantellás idill, Parthenope szírin ragyogó városa az ezüstkék tenger partján.

Csak a vén Vezuv a régi, az öreg pőfékelő, amint vastag füstfelhőbe burkolódik, lángot és szikrát szór, úgy nézi a vérrel és könnyel elöntött mártírvárost, bombatépthe kömellén a hősök tündöklő medáliájával...

Szégyeli magát a Vezuv: pusztításban, kegyetlenségben őrajta is túltesz az emberiség.

Miért szenved?

Számtalan emberen segít a Pyramidon tablettá. Ön sem kivétel!

Pyramidon

TABLETTÁK

A KÉPRESTAURÁLÁS titkai

A Szépművészeti Múzeum oldalbejáránál megyünk fel Kákay-Szabó Györgyhez, a kitűnő

festőművészhez, aki ennek az Európaszerte ismert, hatalmas kincsesháznak a főrestaurátora. Műtermében, a művész izzó fantáziájú, lángoló színű képein kívül mindenféle rejtélyes és különös műszert látunk. Harapófogókat, kis csipeszeket, amilyenekkel a nők a szemöldöküket tépik, mellette injekcióstűt és még néhány orvosi kinzószerszámot. Ezenkívül rengeteg ecsetet, óriási üvegekben festékeket, ragasztókat és titokzatos keverékeket, ráadásul pedig egy miniatűrvasalót. Vajjon hogyan fér meg egymással békés harmóniában ez a sok furcsa holmi, mire való, mi a rendeltetése és halljuk csak, mi is az a kép-restaurálás?

Kákay-Szabó, a restaurálás egyik legkitűnőbb tudósa, érdekesen mondja el:

— A restaurálás tulajdonképpen a művek régi állapotának a helyreigazítása. Nem tévesztendő össze a konzerválással, amely megelőzi, megakadályozza a festmény pusztulását. Múzeumban a restaurátornak csak kügazításokat szabad csinálnia, nem ragaszthat a Milói Vénuszhoz új kart és nem festheti rá a szentképre a Madonna hiányzó kezét vagy fejét. Ezzel meghamisítaná az eredeti művet és csökkentené muzeális értékét. Viszont, ha például valamelyik templomban az oltárképről lemállott az Üdvözítő arca, azt újra meg kell, hogy fesse, mert a kép bármilyen értékes is, ebben a formájában nem kelt áhítatot a hívők előtt.

— Mi ellen harcol a restaurátor?

— A múzeumban állandóan foglalkozunk a képek restaurálásával, illetve konzerválásával. A kép főellensége a hőmérsékletnek meg a levegő páratartalmának az ingadozása. Alapvető fizikai tétel, hogy a testek a melegben kitágulnak, a hidegben összehúzódnak. Ez történik a fára vagy vászonra festett képpel is. Az egyszer egy méter nagyságú fafestménynek térfogat-változása mintegy másfél centiméter. A vászon ugyanakkor lötyögőssé válik. A festő sohasem fest közvetlenül a vászonra. Előbb alapozó anyagot rak rá, vagyis enyves vízzel és enyves krétopporral szigeteli a vásznat a beszívódó lenolajtól. Ez az alapozó anyag nem tudja követni a fa, vagy káncsók változását, szétszakad, nemcsak megreped, hanem elválk, lepattozik az alapról. A konzervátor legfontosabb feladata, hogy mindezt megakadályozza.

— Melyek a restaurátor munkájának a legérdekesebb mozzanata?

— A restaurátor elsősorban megvizsgálja, hogy milyen állapotban van a festmény vászna. A legnagyobb és legizgalmasabb munkák egyike az, amikor a képről le kell szedni a régi vásznat és a képet egy másikra kell ráragasztani. Ez a munka úgy történik, hogy a képet, már mint a szinét, leragasztjuk több réteg finom papírral meg vászonra. Amikor ilyenmódon tökéletesen rögzítettük, a háttéről óvatosan leszedjük az elkorhadt, elpenészesedett vásznat. Egyes helyeken szálszálként választjuk el a képtől, erre kellene a szemöldökcsipeszek és a különféle kis kések. Amikor ezzel elkészültünk, akkor megfelelő rugalmas ragasztóval felragasztjuk a háttára az új vásznat és ellíeső részéről forró vízzel lemoszuk a papirosokat, a vásznat, meg a biztosító lakkreteget. Ez a hetekig, sőt hónapokig tartó nagy munka nem tévesztendő össze az úgynevezett „rantoárlózással”, amely egyszerűbb eljárás és a lényege, hogy a képet régi vásznával együtt ragasztjuk át az új vászonra.

— Hogyan tisztítják a festményeket?

— Amikor a képet kifogástalanul hozzáragasztottuk a vászonhoz, akkor megkezdjük tisztítását. Vegyük különféle oldószerekkel, mechanikailag kis késekkel vagy dörzsöléssel. A jó háziasszonynak vagy a sekrestyésnek gyakori bűne, hogy szappanos vízzel akarja letisztítani a festményeket. Ezt a munkát csak szakértő végezheti el, mert különben a szappanos víz belemegy a kép láthatatlan repedéseibe, megduzzasztja a vászonalapozást és ezzel lepattozik a festékréteg, a festmény pedig elveszti egyenletes simaságát. Az egy-két évvel nem régebb, friss olajképet nagy gondnal és ügyességgel házilag is le lehet tisztítani: gyöngre, langyos szappanos vízzel átítatott, majd erősen kinyomott szivaccsal. De ezzel is vigyázni kell. Lehetőleg tegyük a képet üveg alá, csak a sötét tónusú festményt kell szabadon hagyni. A modern temperát, amely közel áll a pasztellhoz, schogyan se lehet tisztítani. Természetesen az akvarellt sem.

— A sok tisztításban és restaurálásban hová vész a kép patinája?

— A műkedvelő restaurátor legnagyobb hibája, hogy mindent leszed a képről. Az első firnisz-réteg már tökéletesen összeforrott a festékekkel, ehhez nem szabad hozzányulni, mert különben a kép nyers lesz. Csak a zavaró sérüléseket szabad kijavítani, ha minden apró kis karcólást kiigazítunk a kép tulságosan „kikészített”. Restaurálás után is kell, érződjen a képen, hogy régi mű. Mennél többször firniszelünk egy képet, annál patinásabb lesz. Nagyon helytelen felfogás az, amely túlzott mértékben érvényesíti a patinát. A patina az idő vasfogát akarja éreztetni, mi pedig nem erre vagyunk kíváncsiak, hanem a művész eredeti munkájára. Ezért kell a képet regenerálni és időnként a firnisszel a piszkot leszedni róla, mert a piszkóreteg ugyanúgy rátelepszik, mint például az ablaküvegre és elhomályosítja az eredeti színeket.

— Mire használja az injekcióstűt meg az apró kis vasalót?

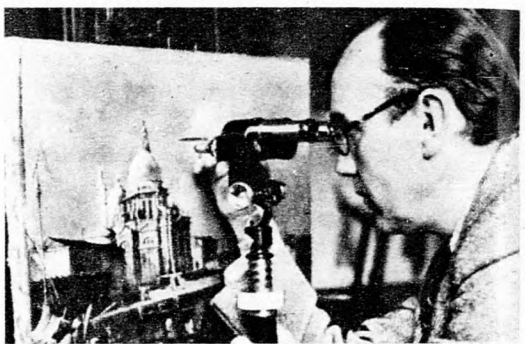
— A fatáblára festett kép sokszor több helyen felhólyagzik, ez azt jelenti, hogy ezen a helyen a festék elvált az alaptól. Ilyenkor a hólyagba injekcióstűvel fecskendezem be a ragasztóanyagot, rögzíti a festéket a fához. Bizonyos esetben a vászonra festett képen is szükség van erre. Az injekció után a külön erre a célra szerkesztett kis vasalóval az alaphoz nyomom a festéket.

— Hogyan tisztítják, restaurálják a freskókat?

— Elsősorban a fogalmakat szeretném tisztázni. A közönség általában minden falra festett képet freskónak hisz. Pedig azt a képet nevezzük freskónak, amelyet az aznap felvakolt, friss vakolatra minden kötő anyag nélkül, tisztán vízzel kevert festékekkel fest a művész. Minden egyéb eljárást secco-nak nevezünk. (A „fresco” meg a „secco” olasz szó. Az előbbi azt jelenti, hogy friss, az utóbbi, hogy száraz.) A freskón a színeket a vakolatban lévő mészkristályosodása rögzíti. Ez vékony üvegréteghez hasonlít. A freskó idóálló, a secco nem, mert a festékhez hozzákevert kötőanyag: szerves anyag, ez pedig egy idő múlva megrohad, lepereg. Látszatra alig lehet megkülönböztetni a freskót a secco-tól. A freskót, akárcsak az üveget, súrolókefével is le lehet mosni, a secco tisztítása nagy kockázat.

— Ugy tudjuk, érdekes Perugino-képet fedezett föl...

— Igen. A Múzeum raktárából Lorenzo Lotto felírási kép került hozzám konzerv-

Kákay-Szabó György mikroszkóppal vizsgálja a kép repedéseit.

A most felledezett Perugino-kép.

Kákay-Szabó György Ferenc József-díjat nyert festménye előtt.

Minek örüljek?

válásra. Eszrevettem, hogy a kép repedéseinek karaktere egy előbbi korra mutat, mint a kép stílusa. Mikroszkóppal megvizsgáltam és rájöttem arra, hogy a kép egy másik festményt takar. A kép tehát hamis volt. Finom késekkel hozzáláttam a felső réteg eltávolításához és alatta lassan-lassan egy gyönyörű Madonna, minden valószínűség szerint Perugino műve bontakozik ki. Most is ezen dolgozom, rettenetesen lassu munkát ez.

A hamisított, átfestett képekről beszélünk.

— Minden korban voltak képhamisítók. Amikor egy-egy képet elloptak, vagy át akartak csempészni a határon, rendszerint átfestették. A művészt nem minden korban becsülik meg egyformán. A múlt század végén Murilloért lelkesedtek, Greco-t meg alig becsülték. Botticellit csak századunk elején fedezték fel. Változott a művészi szemlélet. A műkereskedők, hogy jobban eladhassák a képet, nem egyszer átfestették a szentképet portrévá alakították át. A régi fára, vagy vászonra festett hamisítások megtevésztők. A szakember számára a festékretegen a mikroszkóp alatt egy négyzetmilliméternyi kis nyílás is elegendő ahhoz, hogy az átfestést felismerje.

— Most még arra kérjük, beszéljen kicsit önmagáról. Hol tanulta a restaurálást?

— Európa legelső mestereinél. Rómában, Milánóban, Párizsban, Berlinben és Bécsben. Évekig voltam külföldön, nagy múzeumokban dolgoztam, mielőtt idekerültem. De a restaurálás közben nem mondom le a festésről sem. Mesterségemnek ilyen sokirányú tanulmányozása és gyakorlása megérleli bennem a művészt is...

Elbűcsüznék Kákay-Szabó Györgytől, aki a művészs lelkesedésével és a tudós buzgalomával ül újra a mikroszkóp elé.

G. M.

Mosoly

Csepp cipőről szállt a mosoly
És az apa, aki komor
Arccal hajolt a cipőre.
Ei is mosolyodott tőle,
Szállt a mosoly...

Megfészkelte a szemem tükrén
S néztem a kis cipőt — büszkén,
Pedig hervadt kis cipőpár,
Amiben a kislánykám jár,
Kopott cipő...

Repedezett és lyukas is.
Mégis szöke anygáltak visz.
Ráleheltek, fényesíttem,
Széppé teszi apa-hitem
És mosolygok...

Fáradt kezem lassan mozog.
A kis cipő meg mosolyog...
Mosolyog a két szemembe,
Nyúlt kis cipő — de van lelke
És megszépül...

Cirógatom két szememmel,
A ragyogó két szememmel.
Sóhajással, mosolygással,
Fohászokodó imádsággal,
Fényesítem...

Mosolyog az ég is rajtam
S elkísér a kenyérbarchan
Ez a kopott kis cipőpár,
Amiben a leánykám jár
Mosolyogva...

S átmosolyog az éjszakán
A füstös gyár komor falán,
Aztán piros szivem alól
Bizakodó Mosoly dalol
Az Életre!...

TABOR ISTVAN

Az asszony kivitté a táskára maradványait, meg az üres tányérokat a konyhába, a férfi pedig leült a radio mellé, elvette az újságját, rágyújtott egy cigarettára... de leteszi az újságot, kikapcsolja a rádiót s a cigarettát sem izzik. Valami van a levegőben, valami vibráló idegesség, már napok óta érzí ezt.

Az asszony most jön vissza. Ránéz a fér-fira megrándul a szeme, de nem szól egy szót sem. Talán ő is érzí, hogy valami baj készül.

A férfi úgy tesz, mintha olvasna, de a gondolatok vadul kergetőznek fejében. Talajdonképpen nem tudja, hogy mi a baj, hiszen látszólag minden renben van közöttük... az, hogy ma délelőtt megtudta, hogy idén is kimarad a kinevezések közül, egy sokgyermekes kollégája előzi meg s egy évig megint nincs remény, hogy a helyzetük javuljon, talán mégsem olyan javíthatatlan hiba. Hiszen szeretik egymást, egyikük nem kívánczik más után, mégis valami elromlott...

— Holnap megint jönnek a gázszámlával! — szólal meg az asszony stoppolása mellett.

S ettől a rövid kis mondatától egyszerre elszabadul az ördög! A férfi felugrik, lecsapja az újságot s ingerülten kiáltja:

— Mit csináljak? A gázt mindig a koszt-pénzből szokta fizetni, tudja, hogy...

Az asszony szeme remegni kezd:

— Maga is tudja, hogy mindennap drágább minden! És hogy egész napomat az-zal töltöm, hogy elő tudjak valami tisztességes ebédet varázsolni magának!

— En meg estig dolgozom mindennap, többet nem tehetek!... Ha nem vette volna meg azt a méregdrágá imprinét, most megvolna a pénz a gázra! Nekem elseje előtt nem lesz pénzem!

— Akkor kikapcsolják a gázt!

— Hát aztán! Néhány napig a tűzhelyt fogja használni! Fa meg maradt a térlől, nem?

— Ebben a melegben fűtsek?!

A férj szétárja kezeit, aztán fel-alá kezd járni a szobában: — Hábóru van, drágám, meg kell tanulnia lemondani...

— Hábóru, hábóru! De konjunkktúra is van. Ha nem lett volna olyan kényelmes és nem ragaszkodik úgy ahhoz a nyugdíjas hivatalához, most kétszerannyi jövedelme lehetne!

— És a hábóru után mehetnék zabot hegyezni! Tudja, hogy van ezekkel a konjunkktúra-állásokkal?! Még jól emlékszem az apám esetére...

— Aki mer, az nyer! — mondja az asszony halkán és olyan ellenségesen esőlog a tekintete.

— A józanság még nem gyávaság — vágja vissza a férj.

Aztán kis ideig esend van.

Az asszony szólal meg rövid szünet után, békülékenyebben:

— Ha legalább kedvesebb tudna lenni... Ha nem kiabálna mindjárt mindenért. Hiszen tudja, hogy én is lemondtam szinte mindenről, mióta...

— Minek örüljek? Hogy tudjak kedves lenni?! Min mosolyogjak?... Hogy estig dolgozom, mint az állat! Hogy évek óta nem megyek előre, hiába teszem ki a lekemet a hivatalomért! Hogy olyan kicsi a fizetésem, hogy egy rend ruha nem telik ki belőle!... Hogy semmi szépét, semmi jót nem várhatok már az élettől! Hiszen semmi célja az egésznek... minek örüljek hát!

— És én! — feleli az asszony esendesen de már könnyek tödulnak a szemébe. — Nekem ugyan mi örömem van! Hogy eselőd lehetek, moshatok, takaríthatok, varíthatok magára? És soha egy jót szót, egy szál virágot nem kapok érte. S ha végre beleegyeznek egy új ruhába, a szememre sznyja?... Hát élet ez így?!

Ebben a pillanatban csendotnek. Kilené óra elmúlt, ki jöhet ilyenkor?

A férfi megé ajtóit nyitni. Az ajtóban egy magas, sovány, szemüveges, fiatal és mégis teljesen ősz katona áll. Zászlós. Kék parolija van és milyen kedvesen mosolyog:

— Géza!... Remélem, nem zavarok! — és átöleli a férfit, barátságosan megropogtatja a csontjait.

A férfi roppant zavarban van. Hiszen ő maga Géza!

A zászlós pedig félretolja az útból s otthonos biztonsággal megy be az ebédlőbe: — Hogy van, Erzsé! — kiáltja az asszony felé.

A házaspár ott áll, tanácstalanul, a szoba közepén s a zászlós csak most, az erősebb lámpafényűt veszi észre, hogy idegenekhez rontott be.

Milyen csinos fiú, gondolja az asszony. És milyen vastag szemüvege van!

— Bocsanát — szólal meg a zászlós, zavartan: — Hát már nem Külesdi Gézáék laknak itt?

Persze, döbben rá a férfi az összefüggésre s máris felel: — Külesdi Gézáét vidékre helyezték s én kerültem a helyére. A lakását is úgy vettem át, hivatalos úton.

— Ó... szál egy egy mely sóhaj a tüst ajkáról. — Ó... — és soká nem tud szólalni.

— Azért foglalj csak helyet, kérlek — segíti ki a férj. — Géza nekem is jó pajtasom, igazán nem tesz semmit, áz... — Az asszonyhoz fordul. — Szívem, ugyan főzöm nekünk egy ks feketét, úgy-e, még maradt egy kevés vasárnapról?

— Hogyne! Azonnal...

És tíz perccel később, ott ülnek, békén, hármásban a frissen párolgó fekete mellett.

S a zászlós beszél.

Csillogó szemekkel, mosolygó arccal, valami legyőzhetetlen fiatal erővel... ő, borzalmas dolgokat és embertelen hőstetteket, a januári téli csatárol... az utolsók közt volt századával, akik elszakadtak a Dontól. Mennyien adták az életüket, németek, magyarok, olaszok... ő a sündisznó-állásból való kitörés előtti éjszakán öszült meg, amikor őrt kellett állnia a negyvenfokos hidegben, pár lépésnyire az állások előtt elesett vöröskő holttesteitől, némelyik meg élt akkor... és mégis, hogy tud örülni a tiszta áztalkendőnek, a félig valódi kávénak, a szimfóniának, amivel a férfi alig meri megkínálni.

S a végén meg is sebesül, a szemén... — Alig tudták helyrepopozni a szemémet, látjátok, micsoda nagyított kaptam szemüvegnek, azért is nem vettem mindjárt észre, hogy rossz helyen járok... De így legalább szebbnek látom a világot, olyan-nak, amilyennek akarom... És hát élek, egészséges vagyok és olyan sikereim vannak a fehér fejemmel! Ó, ti nem is tudjátok, milyen szép dolog is: élni, élni maradni... Itthon lenni! Budapesten.

Tizenegy óra van, amikor a zászlós búcsúzik. Megígéri, hogy szombaton megint eljön, addigra a házigazda megszerzi Külesdi Géza új címét. Az asszony az előszobáig, a férfi szobáig, a kapuig kíséri.

Amikor a férj megint felér a lakásha, az asszonyt a konyhában találja. A faliadában kutat, nagy fahasábokat emel ki a sok, tavasz óta felgyűlt papírhulladék alól és tűznek valóit készít a tűzhelyre. Hogy holnap már ne legyen vele gondja, ha délelőtt kikapcsolják is a gázt.

Ahogy meglátja férjét a konyhajtóban, zavartan felegyenesedik, odalép hozzá és átöleli a nyakát. Megcsókolja.

— Milyen jó, hogy te... hogy te itthon vagy!

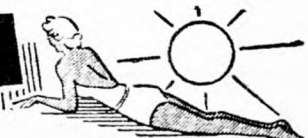
A násztűtök óta nem tegeztek egymást...

BENYI KALMAN

NIVEA

nyugodtan napozhat

gyorsan leburnul!

Ha az ankarai szalókokban az X-ik feke-ekávé után felvetődik a nőemancipáció, szabadság és a háremtől és a fátyoltól — akkor az összes újdonsült ügyvédnök, orvosnök, hivatalnoknök és bubifrizurás riporterek szeme ragyogni kezd. Különös atmoszférában pörög a beszélgetés filmtekerése — ugyanis a még átél rabság levegője rányomta bélyegét a jobb jövőért küzdő és azt immár el is érő résztvevőkre, akik rendszerint eredménytelen vitákat folytatnak az öregebb generáció konzervatív elemeivel. A vitákon mindig felbukkan egy név, amely a szenvedélyes vitákat a keleti mondászöveg nyugodtabb medrére tereli: »Halidé Edib« — mondja ki valaki a büvös szót és a visszhang a szoba minden sarkából egyszerre felé. Aztán meghatott csönd következik, pár csillogó könny jelenik meg a fekele szemek sarkában és a lelkeket beborítja egy láthatatlan árnyék. Halidé árnyéka, aki most ötvenedik születésnapját távol hazájától, a száműzés keserű és könyörtelen fullasztó közt egyedül ünnepli meg. Valahol nyugaton, Európának azon a részén, melyet ő nyitott meg a török nők számára.

Allamok újjászületésénél majdnem kivétel nélkül az első sorban találunk egy asszonyt. Egyszer egy magános királynő az, aki új utakat lát maga előtt, máskor pedig egy királyi kurtizán, akinek nagyra-örö becsúgya csodákra képes. Aztán egy hőselkű lény formájában jelenkezik, aki megtagadva nemének elhivatottságát, a kard után nyúl — hogy aztán visszafojtott szenvedélyét ebbe az eszménybe ölje, diadalról-diadalra vezesse harcos seregek hadvezéreit. Ezt a szerepet töltötte be Halidé Edib, a török Jeanne D'Arc-ja — Kemal Atatürk »dauphin«-je mellett.

Élete, de különösen ifjúsága köré már a legendák fonódtak. Egyet azonban biztosan tudunk róla, azt, hogy abban az időben, amikor az európai politika homlokterébe került és szerepet kezdett játszani az új Törökország szabadságharcában Abdul Hamid tirannusága és a párisi környéki békeké béklyói ellen — nem volt az a megszállott parasztlány, akinek fel szeretnék tüntetni. Jeanne D'Arc-analógia tehát ezt illetőleg nincs.

Halidé a szultán egyik főhivatalnokának, Edib Bey Nagyvezirnek volt az egyetlen leánya, akinek háremében sok társnőjével együtt nőtt fel. A szép és gazdag lány feleségül ment Sahib Zeki Bey-hez, aki matematika-tanár volt és akinek rendkívüli szellemi képességeit feltétel nélkül tisztelte. Halidé-nek két fia született és a házasság igen boldognak bizonyult egészen addig, amíg a férfi egy második asszonyt hozott a házhoz. Ekkor Halidé benyújtotta a válópert és ezzel az aktuálal indult meg lázadása, amely a forradalom karjaiba sodorta. Megjelenés előtt az eszményi, modern török

TÖRÖKÖK Jeanne d'Arc-ja

nő képe, akinek kedvéért azután lemondott egyéni asszonyi életéről s később még fegyverhez is nyúlt.

Abdul Hamid, az utolsó zsarnok szultán uralkodásának tetőpontján, a világ-háború előtti utolsó években, amikor az ottomán birodalom már haldoklott, Halidé belépett az »Egység és Előrehaladás« titkos komitéjába, amely hivatalra volt, hogy majdan Kemal Atatürk nagy forradalmát végrehajtsa. Fátylának védelme alatt, amely a politikai rendőrség számára letartóztatását minden alkalommal meg-
hiúsította, gyűléseken nagy beszédeket tartott a szabadságról, röpcédulákat oszlogatott és részleges hírszolgálatot végzett. Amikor végre Abdul Hamid az utcát prédául dobta a csöcséleknek és megkezdődött a szultán ellenségeinek az a szörnyű lemészárlása, amely a világ lélegzetét egy percre elállította — Halidének, mint forradalmárnőnek menekülnie kellett. Kalandos úton került száműzetésének első, rövid állomásához, Egyiptomba.

Forradalmi tevékenységét soha egy percre sem adta fel. Mindig újra és újra visszatért Isztambulba, a legmerészebb tettek végrehajtására. Amikor aztán Törökország a központi hatalmak oldalán elveszítette a háborút és az angolok elfogatási parancsot adtak ki ellene, sőt magas vérdíjat tűztek ki fejére, amikor üldözött már sarkában voltak — a Boszporuszba vitette magát. Úszva remélte elérni az ázsiai partokat, hogy ott Kemal generális-hoz siessen, aki éppen akkor készült elő híres hadjáratát a 100.000 görögöt álló sereg ellen, akiket Venizelos a sévres-i szerződés szerint a szövetségeseknek concessió ellenében Kis-Ázsiában rendelkezésre bocsátott. A Boszporusz közepén teljesen kimerült állapotban került fel egy halászbarkára, amely aztán céljához segítette. Csak most vált meg Halidé végre az arcát eddig örökké borító fátyoltól és ezzel a gesztussal párhuzamosan parancsnokként állt egy török ezred élére. A felszabadító háború alatt katonasorban élt, küzdött és vezette a hiányosan felfegyverzett csapatokat, melyeket Kemal ad hoc állított össze a kisázsiai török parasztság soraiból.

Csak annak a mérhetetlen lelkesedésnek és lörelten hitnek, amely ezt a nagyszerű asszonyt fűtötte, köszönhető, hogy csapatait a számbeli fölényével

rendelkező ellenséggel szemben állandó győzelemre vitte.

Harminc év körül járt ezekben a viharos években Halidé — de a durva és egyszerű katonaruhán is átsugárzott csodálatos finomsága és törekenysége. Barát és ellenség egyaránt csodálták tetteit. Erejének titka ügyének feltétlen szentségébe vetett hite volt. Ahhoz, hogy az ember megérthesse, mi indíthatta arra, hogy először forradalmár, majd a katonaságot terhes és nélkülözést viselő ember legyen, három dolgot kell róla tudnunk: hogy vallái éppen olyan szélesek voltak, mint amilyen törekenyek, hogy nagy fekete szemében a fanatikusok szent tüze fénylett és hogy hangja úgy ragadta magával hallgatóit és a katonák ereit, mint a mindeneket elsőprő isteni fergeteget...

Katonáskodásának ezekben az éveiben nagy befolyást gyakorolt Kemalra. Atatürk ezt a csodálatos asszonyt szerencsecsillagának tekintette és soha nem indult harcba, ha Halidé nem volt jelen. Halidének köszönhette Törökország Szmirna kilátástalannak látszó meghódítását is. Az ő műve volt a görögöknek Kis-Ázsiából való kiűzése. Mindezt a munkáért pedig nem kért Kemáltól más cserébe, mint azt a számára életbevágó ígéretet, hogy az új Törökország asszonyait a férfikkal egyenlő jogokat fognak majd élvezni!

Amikor a háború végre befejeződött, a forradalom győzött és az új állam konszolidálódni kezdett, Halidé Kemal első kabinéljének közoktatásügyi minisztere lett és elfoglalta hivatalát az ország új fővárosában, Ankarában. Isztambul zsarnoksága megbukott és mindazok, akik a hosszú és küzdelmes harcokban és forradalmakban résztvettek osztatlan örömmámorban üsztak. Atatürk azonban nem állhatott meg a fejlődésnek ezen a pontján. Elérkezett számára a döntésnek az a pillanata, amely elé az idő minden forradalmárt és államreformátort egy bizonyos pillanatban állít. Utat engedni az anarchiának, vagy pedig azt a diktatúra minden eszközével megfékezni. A döntéssel egyidejűleg Halidé Edib sorsa is megpecsételtett; mint mindenki, aki a forradalmat önmagáért szereti, ő sem tudta annak igazí következményeit helyesen felmérni. Heves ellentét támadtak közte és Kemal diktatórikus barátai között és a teljes szabadsághoz még mindig szenvedélyesen ragaszkodó nő egyik vádiratot a másik után röpitette világgá. Amikor végre barátainak feje hullni kezdett és már a sajátját is kockán látta forogni, utoljára emelte fel intő szavát. Kemal ekkor bizalmasan szökésre szólította fel. Életének ez az utolsó és legkeserűbb útja Amerikába vezetett. A száműzés egy olyan nő számára, aki nemzetének és nemének szabadságáért küzdve, hazája diktatúrájának áldoztává esett, bizonyára fájdalmasabb volt, mint a tűzhál, melyet elődje szenvedett el Rouenban!

Tetteit azonban Ankara és az egész új Törökország szívében hordja — neve soha nem esendül el termékellenül. Csöndes beszélgetések, heves viták, napfényes ragogás és halkuló sóhaj kíséri szellemalakjának megjelenését...

Juhász Andor

Ha nem jöhet kezelésre,
a régi, jó Viacit-ban

Vitacit arcpokolás,

Vitacit bőrtápláló,

Vitacit arcpuder,

Kérje szaküzletekben, ha nincs, rendelje meg a főraktárból: **LOBAND KOZMETIKA,** Budapest, Mussolini-tér 3.

házhoz szállítjuk a szépséget!

mitesszerez, pórusos, pattanás-hajlamú, fénylő arcra, hetenként 10 percre, egyedül felkenni. Hatása azonnal látható. Hónapokra elegendő készlet. P 6.72
hornonként, száraz, érzékeny, húzódozó arcra, ráncok, szárazalábak ellen. Valóságos áldás. Nagy tubus minden színben. Érzékeny arcra a legjobb. Próbálja meg! P 6.65
Nagy doboz reklámára P 3.02

„Arcápolási Tanácsadó”, rajzos utasítások arcápoláshoz és masszázshoz — ingyen és bérmentve

Az eszményi nőről beszél

SERGIO FAILONI

(Vajda M. Pál felv.)

Mint egy víz-esésből a zuhogó áradat, olyan erővel és hérvvel ömlik Failoniból a mondanivaló. Zenében, írásban és szóban.

Az emberiség, a világ, a művészet nagy problémáit, egyénien, de mindig a nagy tehetség szemével nézi. Bátorságával és szókimondásával sokszor meglekenti az embereket, ennél fogva a sok jóbarát mellett akad ellensége is. Egy-egy dirigálása, vagy izzó hangú cikke után hetekig folyik róla a vita. Rendkívüli szubjektivitása és maró gúnnyal fűtött, csillogó humora nem egyszer a nyárs-polgári konvenciókba ütközik. De ő ezzel nem sokat törődik, mindig megdönthetetlenül hisz abban, amit pillanatnyilag csinál. És éppen ez a belső meggyőződés hevíti meggyőzővé minden megnyilatkozását. Még ellenfelei is elismerik róla azt, hogy *tévedéseiben is művész marad.*

Beszélgetés közben feltűnik, hogy milyen sokirányún és elmélyedőn művelt. Memóriája is meglepő. *(Az Operában minden művet kóta nélkül dirigál!)* Világító kék szemében hol fölényes derű, hol okos elmésség, hol gyermeki szelidség bujkál.

Az opera-irodalom nagy nőalakjairól beszélgetünk.

— Wagner hősnői voltaképpen alig különböznek Verdi hősnőitől. Valamennyiüket az idealizmus fűti és készek arra, hogy szerelmükért feláldozzák életüket. Wagner is, Verdi is, az eszményi nőt komponálta meg. A különbség néha csupán Verdi rossz librettóiból fakad. Boito előtt minden librettója gyöngye volt, ezért gyakran *a zene mást mond, mint a szöveg.*

— Az imént az eszményi nőt emlegette. Kit illet ezzel a jelzővel?

— *Azt a nőt, aki mindig adni akar és sohasem kapni.* Ne nézzem rám, kérem, ilyen gúnyosan és ne mulasson! Korántsem gondolok arra, hogy a nő a férfi szolgálja legyen. Mert az a nő, aki semmit sem akar kapni, az minden megkap. Abból a nőből, aki elismeri a férfi fenségességét, a férfi királynőt csinál. Az igazi férfi nem él vissza a nő önfeláldozásával, nem uralkodni akar, hanem harmóniára vágyik és a nőben társat keres. Vannak dolgok, amelyben a nő sohasem éri el a férfit, sohasem érkezik föl egy Beethoven, vagy egy Shakespeare magaslatára. Viszont hűségben, odaadásban, gyöngédségben túl kell, hogy szárnyalja a férfit, ezzel válik egyenrangúvá vele.

Kis szünet után folytatja:

— Az igazi nagy nő nem akar szerelmének reklámot csinálni. Nem törődik a férfi karrierjével. És ha örül is a férfi sikerének, nem önmagát ünnepli benne, hanem a férfit. Nem szeretem azokat a művész-feleségeket, akik szédülten feszítenek férjük premierjén. Ezek elfelejtik, hogy *nem a Beatricék szülik a költőt, hanem a költő teremt Beatricét.*

Határozottan mondja:

— *A nagyember életében nincs szerelmi tragédia.* Ha a multban keresgélek, akkor is csak azt látom, hogy az igazi nagy ember csak azt a nőt fogadja el élettársának, aki boldoggá teszi. Békét, bátorságot, erőt, az élet keserűségei ellen való gyógyulást a nőtől kapja, attól a nőtől, aki felnéz rá. A nő pedig akkor emelkedik női mivoltának csúcsára, amikor nemcsak külsőségeiben tündöklik, hanem megértő társa is a férfinak.

Rákönyököl az asztalra, elmereng:

— Wagner azt mondta: *a zene számomra szerelem.* A művészet és az érzelme egyforma értékű volt számára. Ostobaság azt hinni, hogy a művészek két énjé van: az egyik az alkotó, a másik az ember. Aki a Parsifalt írta, az embernek is rendkívüli kellett, hogy legyen. *Beszédben lehet hazudni, de művészetben sohasem.*

— A zseninek a mindennapi élet szabályaival szemben azonban más

az értékmérője, mint a hétköznapi embernek. Más a kötelessége, de más a joga is... — vetjük közbe.

Méregbe jön:

— Lári-fári. Nietzsche egyes megállapításai körülbelül azt jelentik: a nagyembernek joga van ahhoz is, hogy megölje az utóan a vele szembe jövő buta embert. Hát ez nem igaz. *A zseninek legfeljebb az a joga, hogy vétsen a konvenciók ellen.* A nagy lélek, akár művész, akár cipész, lenézi a konvenciót, de tiszteli az ideálokat. Belső szabadság él benne, mert őszinte és megveti a hipokritaságot. A zseninek ahhoz is joga van, hogy megértsék. Az irigyek megállapítják, hogy minden zseni gonosz. Főlemelt fejjele hirdetik, hogy én ugyan nem komponáltam a Tristant, de X. Y. nagyember ezzel szemben, nem fizeti meg az adósságát... *

Kedvesen mondja:

— Nem emberi törvények ellen hadakozom, hanem az üres előítéletek ellen.
— Mondja Maestro, meg van elégedve a magyar közönséggel?
— *A magyar elsőrangú fajta.* És a pesti közönség remek. Nemcsak érteke van az igazi művészet iránt, hanem kultúrált is. Megérti azokat a műveket, amelyeket én a legjobban szeretek. Véleményem szerint a legnagyobbak: Bach, Beethoven, Mozart és Wagner. Az olasz mesterek között ugyanezt a rangot érte el: Monteverdi, Palestrina és Verdi Falstaffja, Aki nem érti meg Wagnert, az másodrangú ember. Ahogy a Mesterdalmokokban, úgy a valóságban is a nép mindig jobban megérzi, mint a szakember, hogy ki az igazi művész. *Aki a szűvere hallgat, sohasem téved.* Az ész sokszor *hamis dolgokat diktál az embernek.* Fiatal koromban lenéztem Verdit, az egyszerű olasz nép vezetett el engem a nagy géniuszhoz.

Magyaráz:

— Többször megfigyeltem már, hogy ha kiragadok a közönség köréből egy-egy embert, nem érti meg, amit hallott. Egy bérletessel beszélgettem a Siegfriedről és öt perc múlva rájöttem arra, hogy nem érti a művet. De amikor lent ül a nézőtérben és elvegyül a tömegben, akkor mindent megért. *Az egyes ember sokszor rosszul reagál a művészetre, a tömeg soha.* Külön-külön nem értik meg azt, amit együtt tökéletesen magukba fogadnak. A közönség mindig megérzi, jól dirigálok-e vagy rossz estém van. Ha jól végzem dolgomat, titokzatos fluidum kering közöttünk. Megfoghatatlan valami ez, nincs neve. Olyan, mint az elektromosság.

— Mi a véleménye arról a megjelölésről, hogy »könnyű« és »nehéz« zene? Elfintortítja arcát:

— Ennek semmi értelme sincs. Számomra a Tristan könnyű zene, mert az első taktusoknál érzem már, mit akar mondani, az operett pedig nehéz zene, mert hiába hallgatom, nem mond semmit. Az az ember, aki megjegyzi, hogy nem érti meg Wagnert, vagy Bachot, nem szerény, hanem pöffeszkedő. Ugyanis, ez a »nem érti meg« azt jelenti, hogy: »Ha tanultam volna zenét, éppen olyan jól megérteném, mint te.« Ha szerény volna és igazat mondana, akkor így szólna: »Az érzéseim nem elég nemesek, a lelkem nem elég emelkedett ahhoz, hogy megértsen.« *Aki a nagy géniuszokat ellőki magától, az évtizedes zenei tanulás után se tér vissza hozzájuk. A nagy művek első hallásra megfogyják a legegyszerűbb embert is, ha az igazi szépség iránt van érteke. Ha rossz az orrom és nem érzem a róza szagát, hiába tanulok évekig botanikát, akkor sem érzem meg az édes illatot.*

Gondolkozik:

— A zene közvetlenebbül hat az emberekre, mint az irodalom. Vallásos, misztikus lélek, emberi érzés kell megértéséhez. Az irodalomnak nemcsak lelki, hanem intellektuális elemei is vannak. Ezért van az ösztön mellett nagyobb szerepe a kultúrának, amikor olvasunk, mint akkor, amikor zenét hallgatunk. Bár Dantét Olaszországban a parasztok is olvassák és rajonganak érte. Igaz, hogy nem értik, de érzik, hogy nagy lélek szól hozzájuk.

— Fontos magának az emberek véleménye?

Derűs:

— Hogyne. Már annál is inkább, mert mindenki mást mond rólam. *Pesten azt állítják az ellenségeim, hogy sok bennem a tűz, de nem vagyok elég precíz, Olaszországban pedig, hogy precíz vagyok, de nem elég temperamentumos.* (Megjegyzem, olasz ellenségeim kritikájára büszke vagyok, mert Toscanini ellenségei is hidegséggel vádolták a nagy mestert!) Hát hol lehet itt eligazodni?

Bizony ez nem könnyű dolog. De hogy is mondta Propertius, az ókori költő? *«Kényelmes úton senki se juthat el a művészekhez.»*

— A lakosztályomat!
 A Hotel Atlantic portása a sapkájához ért:
 — Szabad a nevét, uram?
 — Hendrik Vanderveelde, Amsterdamból.
 A portás elámulva nézett rá: — Vanderveelde úr Amsterdamból?...
 — Úgyvan! Távíratotam önöknek!
 — Vanderveelde úr, Amsterdamból, egy órája, hogy megjött.
 — Tévedés!

— Nem, uram. Néhány perc múlva véletlenül jött a postás egy ajánlott levéllel. Vanderveelde úr igazolta magát és átvette a levelet.

— Beszélhetnék azzal az úrral?

A portás egy pillantást vetett a kulcstartóra. — Elment.

— Hát akkor... adjon egy más lakosztályt.

— Sajnálom, uram, nincsen üres szobám...

Az idegen egy félórával később becsöngetett Joe Jenkins magán-detektív lakásán:

— Hendrik Vanderveelde vagyok. Talán hallotta a nevemet?

— Ha jól tudom, Amsterdamban a drágakövek fejedelmével tisztelték meg.

— A Mohlenhoff-család régi családi ékszerét akarom megvenni, egymillió holland forintért. Levélben állapodtunk meg, hogy holnap déli egy órakor megjelenek Mohlenhoff lakásán, átveszem az ékszereket és átadok egy csekket egymillió holland forintért, mely az Amsterdami Bankra szól. De már tizenkét órája azt tapasztalom, hogy nyomom követnek. Távíratlalt lakosúlyt rendeltem a Hotel Atlanticban. A szobákat egy Vanderveelde úr, Amsterdamból, máris elfoglalta.

A detektív érdeklődve fölgyenesedett:

— Megnézte ezt a Vanderveelde urat?

— Nem volt otthon.

— Ez gyanús. Déli egy órakor van a találkozója holnap?

— Úgyvan.

— Kérek meghatalmazást, hogy belátásom szerint járhatok el.

*

Husz perc múlva egy úr jelentkezett a detektívnél.

— A nevem Hendrik Vanderveelde.

A detektív ránézett látogatójára:

— Amsterdamból?

A látogató elmondta ugyanazt a történetet, melyet az iméni a másik úr beszélt el: Azért jött ide, hogy megvásárolja a Mohlenhoff-ékszereket; észrevette, hogy nyomon követik, nemrég egy másik úr állított be a Hotel Atlanticba azzal, hogy ő Vanderveelde Amsterdamból.

— Mikor keresi ön fel Mohlenhoff urat? — kérdezte a detektív.

— Holnap délelőtt tizenegykor.

— Néhány intézkedést kell tennem. Ha megadja erre a meghatalmazását?

A látogató elővette töltőtollát és leírt néhány sort.

— Rendben van, uram, köszönöm. És most arra kérem, keressen fel újra, mondjuk holnap délután ötkor.

A detektív magára maradt. Elővette a két meghatalmazást és figyelmesen nézte. Az egyiket egyenletesen, zökkenő nélkül írták, a tinta kifogástalanul jött a töltőtollból. A másik írásmár nem volt ilyen folyamatos, a toll mintha akadózott volna.

A detektív fölvette a telefont és Amsterdamba telefonált. Azután kocsiba ült és fölkereste Albertus Mohlenhoff urat.

— Kedvemre jön. Mr. Jenkins, egy félórája érdeklődöm ön után. Eladtam az ékszereimet.

— Hendrik Vanderveelde úrnak Amsterdamban.

— Honnan tudja...?

— És most két Vanderveelde jelentkezett. Az egyik tizenegy órára jelentette be magát, a másik délután egyre.

— Már most mit csináljak?

Melyik az igazi?

IRTA: Paul Heyn

— Mind a két úrral a verandán tárgyalhat.

A detektív végignézett a pompázó szép kerten.
 — Önt is sürün keresik fel rokkantak, akik sípládájukkal órákig állnak a rácsnál?

— Igen! De nem térne mégis a tárgyra?

— Hogyne! Ön tehát tárgyal az egyik úrral is, a másikkal is és mind-egyiktől átvesz egy csekket.

— És melyiknek adjam át az ékszereket?

— Egyiknek sem. Mindegyiknek adjon egy utalványt, hogy az ékszereket holnap délután ötkor átveheti nálam.

*

Pontosan tizenegykor megjelent Hendrik Vanderveelde úr a Mohlenhoff-villában. A két úr a verandán telepedett le, megbeszélte a megállapodás részleteit. Egyszerre csak a kert rácsnál megjelent a tegnapi említett verklisek egyike, akikről a detektív beszélt.

A két úr nevetve nézett egymásra. Vanderveelde kivett a zsebéből egy holland bankjegyet és a verklisnek dobta.

De a veterán mintha nem is látta, egy másik dalba kezdett, mely addig tartott, amíg ők meg nem szövegezték a szerződésüket. Azután a verklis elronult. Egy rendőrvette szemügyre rosszalóan. De ugyancsak elcsodálkozott, amikor a verklis egy magánautóhoz lépett s beszállt a kocsiba.

A gépkocsi nemsokára megállt egy előkelő magánpanzió előtt. A verklis elővette egy kulcsot és besurrant a házba. Felétkötényes fiatalember vette át a verklit. A panzióshölgy élénken tiltakozva követte a verklit. A verklis lekapta fejéről a parókát és nevetve nézett a hölgyre.

— Mr. Jenkins! — kiáltott fel a hölgy elcsodálkozva.

Elakadt a szava, mert a segéd máris kinyitotta a verklit és a hölgy elámulva látta, hogy a sípláda voltaképpen egy kitűnően fölszerelt filmfőlvető gép. Ugyanaz a jelenet játszódott le déli egy órakor is.

*

Fél ötör jelent meg Mohlenhoff úr a detektív lakásán. Egy mellékszobában helyezték el. Ötör megállt a ház előtt egy gépkocsi, Vanderveelde úr szállt ki belőle. Néhány perc múlva beállított a második számú Vanderveelde.

— Egy kis mozielőadással szeretném önöket szórakoztatni, uraim, — mondta a detektív.

Egy faliszőnyeg libbent félre, mögötte a kifeszített vászon lett látható. Feltűnt a Mohlenhoff-villa. Az első számú Vanderveelde írja a szerződést. Töltőtolla nem jól működik.

Azután megjelenik a másik Vanderveelde. Tolla egyenletesen, nyugodtan siklik végig a papíron.

— És most, uraim, — kérdezte a detektív, — melyikük a hamis Vanderveelde?

Zsebéből elővette egy táviratot. — Tegnapi sürgönyöztem a Vanderveelde-cégnek Amsterdamba. Megkérdeztem: milyen töltőtollat használ Vanderveelde úr? Erre megkaplam a választ: Sirius. Ismerem ezt a tollat, én is ilyet használok. Filmen mutattam be önöknek, hogyan működik. Az egyik úr írása balfelé kissé dül, amolyan angolos jellegű és ez megfelel egy balra forduló tollheggynek. A másik úr írása hegyes, horgos, inkább német jellegű, tolla vége hegyes. A második Vanderveelde tolla Siriusgyártmány, tehát ő az igazi ékszerkereskedő, ön viszont széthamos.

Ez felugrott: — Megörült?! Hiszen ha széthamos volnék, nem kerestem volna fel önt.

— Csak azért kerestem fel, mert megfigyelte, hogy az igazi Vanderveelde nálam járt. Az csak körültekintésre vall, hogy ön már tizenegy órára jelentette be magát Mohlenhoff úrnál. Az igazi Vanderveelde előtt.

— Tiltakozom!...

— Előbb azonban járadjon be a másik szobába... Ott két úr várja.

**A RÁNCTALAN —
 FIATALOS ARCBŐR TITKA:
 VITAMINOS-BŐRTÁPLÁLÓ**

Vital krém

KAPHATÓ:

**VÁROSI GYÓGYSZERTÁR
 VÁCI-UTCA 34.**

**MOLNÁR ÉS MOSER
 PETŐFI SÁNDOR-UTCA 11.**

FALUSI FOGORVOS

IRTA: Gyomay György

Mikor behozták a tornyos tortákat, melyekre cukorbetűkkel volt írva, hogy „Éljen az új pár” akkor még nem volt semmi baj. Mindenki jóízűen evett. Az asszonyok nagy kesekkel verték darabokra a cukrászat remekműveit.

Julika, a menyasszony is felkapott egy darabot. Nagy kíváncsisággal kapta be a halványpetytyesre égetett édességet. És éppen inteni akart az urának, hogy ne szégyenlősködjön, hanem egyen ő is, amikor valami nagyot reccsent a szájában. Utána éles hasítás szaladt a fejbe. És a fogai alatt valami kódarab csikorgott.

— Kitért a fogam — sügta az urának.

— Híjnye. Oszt pont máma, — sziszegte az vissza. — Oszt fáj-e?

— Csúnyául hasogat a fél orcám.

A násznagy éppen köszöntőt mondott. A lakodalmas népek éljenezni kezdtek. Inni kellett mindenkinek. Julika is felkapta a poharát. Koccintott a szomszédaival. Aztán, az első korty után, ijedten kapta el szájától a poharat. Mert a fogát hirtelen parázs égette.

— Kimegyek, nem bírom ülni, annyira fáj — mondta és kiment a társadalomból.

A konyhában a szakácsnők vették kezelésbe a beteget.

— Meleg korpa kell rá! Hozzatok hamar egy tepsi! — rendelkezett egyszerre három asszony is.

Es amikor a korpa jó forró volt, belekötötték egy kendőbe. És a beteg arcára nyomták. Julika úgy toporgott kinyájában, mint a macska a tüzes vason.

— Még jobban fáj tőle — vágta a földhöz a zacskót.

— Ne sírj, kedves — simogatták az asszonyok. És nagy hittel most már fokhagymát ajánlottak. Meg erőspaprikát. Dugdosta is Julika a fogába mind. De a fájás csak nem szűnt. A tömjén sem használt, amit a szomszédok hoztak.

— Epp máma tud fájni ez a rongyos fog — jajgatott keservesen Julika. Legjobban szerette volna az összes társadalmat kirugdálni. Dehát nem lehetett.

Az egyik asszony bádogganálban parazsat hozott. A másik poharat, vizet, tányért. És valami magot. A magot a parázsra dobták. Mikor füstölt, leborították tányérral.

— Bilinek mag! Lélegezd be hamar — biztatták a beteget.

— Julika nyelte a füstöt. Az asszonyok kendőt borítottak a fejére.

Letakarták. Julika tátogott a füstben, szeméből csorgott a könny.

Es a fájás csak nem múlt el.

Mikor az asszonyok látták, hogy a füstölés eredménytelen maradt, sósvizet forraltak. Azzal pároltatták a fájós fogat. És Julika ellenkezés nélkül tűrte, hogy megint leborítsák egy lepedővel. És szívta a forró gőzt panasz nélkül. Az arca olyan lett, mint a főtt hús.

Valaki most erős pálinkával kínálta. Julika jó kortyot vett a szájába. Zuhogtatta a fogán sokáig. Annyira áztatta, hogy a kemény ital már az ínyét is kímarta. És a fájás nem szűnt.

Sőt még most kezdte el igazán.

Az új ember látta, hogy a nagy kin-

lódásban változik az asszonyka színe. Cigaretta sodort. Meggyújtotta. A szájába nyomta.

— Szívjad. Meglátod, ez használ — mondta jóakarattal.

Julika kiütötte az ura kezéből a füstölőszerszámot. Jajgatni kezdett.

— Jaj, de megvert engem a Teremtő, hogy a lakodalmamon ér el ez a kínlódás.

A násznagy odajött a jajgatásra. Kiverete a pipájából a bagót. Odanyújtotta nagyájtatosan.

— Ezt tedd be, de éppen a fogra — magyarázta nagy műertelemmel.

Julika mindenre elszántan szopogatni kezdte a bagót. Nyeldeste a keserves nyálát. De a bagó sem vált be. A fog csak égett tovább.

— Nohát, ha ez se használt, akkor hátra van a legjobb orvosság — vakarta meg a fejét a násznagy.

— Mi lenne az?

— A subick! Megyek is, oszt hozok — indult az öreg a kamra felé.

A muzsika egyre szól. A legények ordítottak. A lányok visítottak. Az új asszony pedig ott állt fehér ruhában, fátýolal a kút mellett. Szorította az arcát. És úgy sírt, mint aki temetésen van.

Az ura szótlánul keserveskedett mellette. Toporgott jobbra, balra.

A világon mindent előhozott volna, csak hogy a felesége fájalmát megszüntesse. Dehát hiába volt minden. A fog csak fáj, kegyetlenül tovább.

Keserves kínlódásban, jajgató szaladgálásban multak a percek, az órák. Julika bekente már kinyájában subickkal is a fogát. De az sem használt.

A kormosságban lassan közeledett az éjféli. Koszorúslányok, örömanyak jöttek ki. Keresték a fiatalokat. És ők is ajánlottak borstól kezdve petróleumig mindent. De semmi sem használt. Julika szaladgált és jajgatott.

Mikor legnagyobb volt a sopánkodás, az új ember megfogta a felesége kezét.

— Oszt tulajdonképpen melyik fogad fáj?

— Ez ni — vezette Julika az ura újját a szájába és megmutatta a fájós fogat amellett, amelyik kitért. Nagy lyuk tátogott benne.

Ebben a pillanatban valami reccsent. És a maró, kínzó égetés kiszakadt a fejéből. Julika megrázkódott. Megrémült. Ordítani akart. De már nem érzett semmi fájást. Végtelenül megkönnyebbült. És értetlenül bámolt.

— Mi volt ez?

— Kinyomtam a fogad — táptott két acélujja közt egy csontdarabot az ember. — Nesse, tedd el emlédbe.

Aztán odanyomta a zsebkezdőjét a menyecskének, aki csak bámolt.

— Gyúrd össze. Harapd a fogadra!

Es már húzta is táncolni, a legnagyobb forgalomba, ahol legjobban halatszott a muzsika.

— Hát csak nem gondoltad, hogy jajgatva töltjük el a lakodalmunkat. Kiszedem én, ha kell, az összes fogad, annyira szeretlek — sügta neki tánc közben és szerelmesen magához szorította az immáron boldogan mosolygó menyecskét.

Hogyan napozzon a száraz arc-bőrű nő?

Különös aktualitást ad ennek a kérdésnek a közelgő nyár, amelynek évről-évre visszatérő divatja a barna arc-bőr. Természetes, hogy minden nő igyekszik megszerezni ezt a valóban dekoratív és jól ható barnaságot, nem örövedve azzal sem, hogy a meleg nyári nap ultraviolett sugarai komoly veszélyt is rejtenek magukban. Még a zsíros arc-bőr is kiszárad, hámlik és összehúzódik a napfény hatása alatt, *ennyivel nagyobb mértékben következik ez be a száraz, érzékeny arc-bőrnél, amely tápanyagokban különben is szegény és így kevésbé ellenállóképes.*

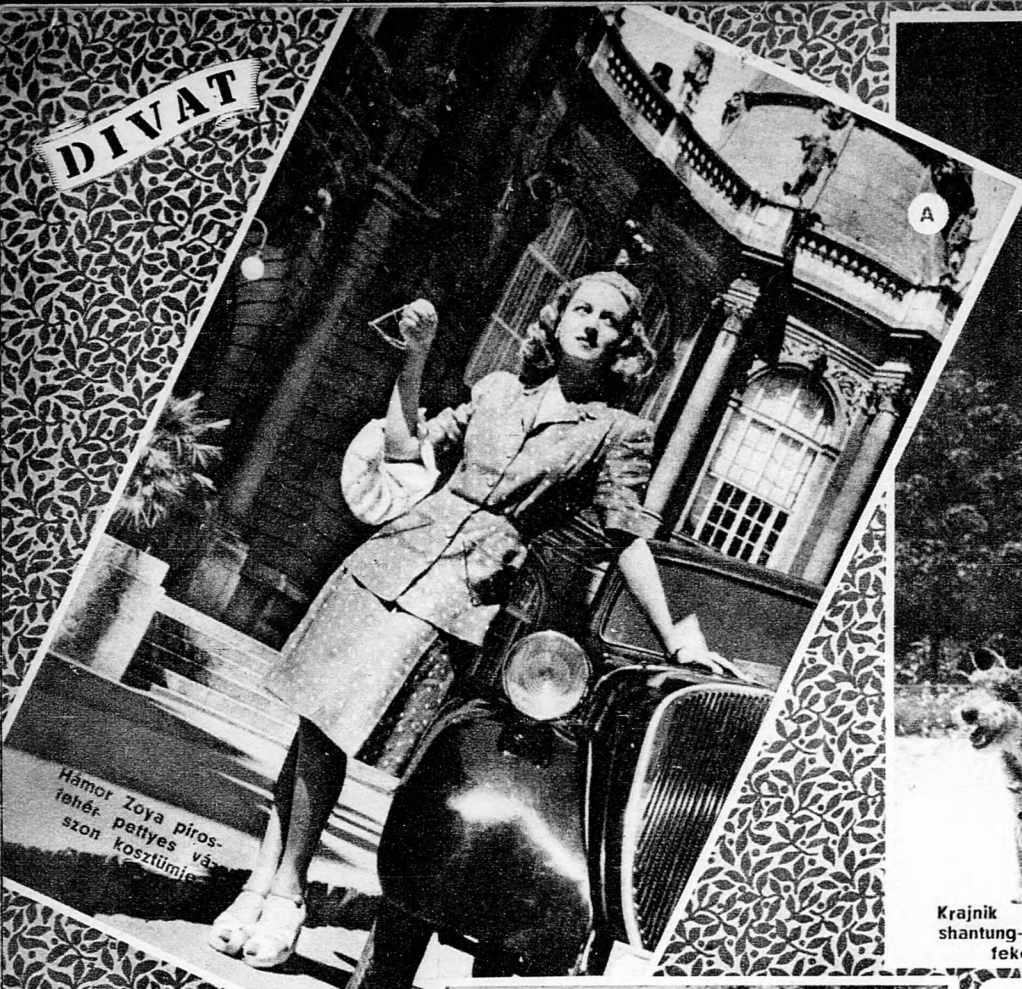

Ne napozzon tehát a szárazarc-bőrű nő!

— Feltétlenül »igen« és semmiesetre se mondjon le a barna arcszín kétségtelen előnyeiről, de használjon minden napozás előtt olyan krémet, amely egyrészt védi a bőrszövetet, másrészt biztosítja az egészséges leburnulást. Ilyen krém a Hormocith »B«. A Hormocith-krém egy része ugyanis percek alatt felszívódik a bőrzebe, bőségesen táplálja a bőrszövetet, miáltal megakadályozza, hogy a nap szárító hatására az arc-bőr összehúzódjék, a szem alatt és a száj körül szárazságot keletkezzenek és az egész arc elveszítse lágy, nőies jellegét. — míg a krém másik része a bőr felületén marad és bőséges olajtartalmaival biztos, hatásos szer a gyors és egyenletes leburnuláshoz. Külön előnye a Hormocith B. krémnek, hogy használata által a legérzékenyebb és a legfehérebb arc is fájdalom nélkül lesz barna.

Asszonyom, lehet tehát Ön is egyenletesen szép barna, úgy hogy egyidejűleg még a száraz, érzékeny arc-bőrt is ápolja. *Ezt a kettős és rendkívül fontos eredményt biztosítja Önnek a Hormocith B. krém.* A testére használja tehát Asszonyom a megszokott napolaját, de arcára... *mindig és kizárólag Hormocith „B” krémet!* Ez a speciális krém nemcsak egyenletes barnaságot, hanem nyáron is jólápolat arcot, üde megjelenést, szépséget, sikert és álmai beteljesedését fogja jelenteni Önnek. Kapható szaküzletekben. Egy tubus ára 4.55. takaréktubus 7.39. Magyarországi főraktár: Dr. Blitz drogéria, Budapest, Vilmos-császár-út 23/a.

DIVAT

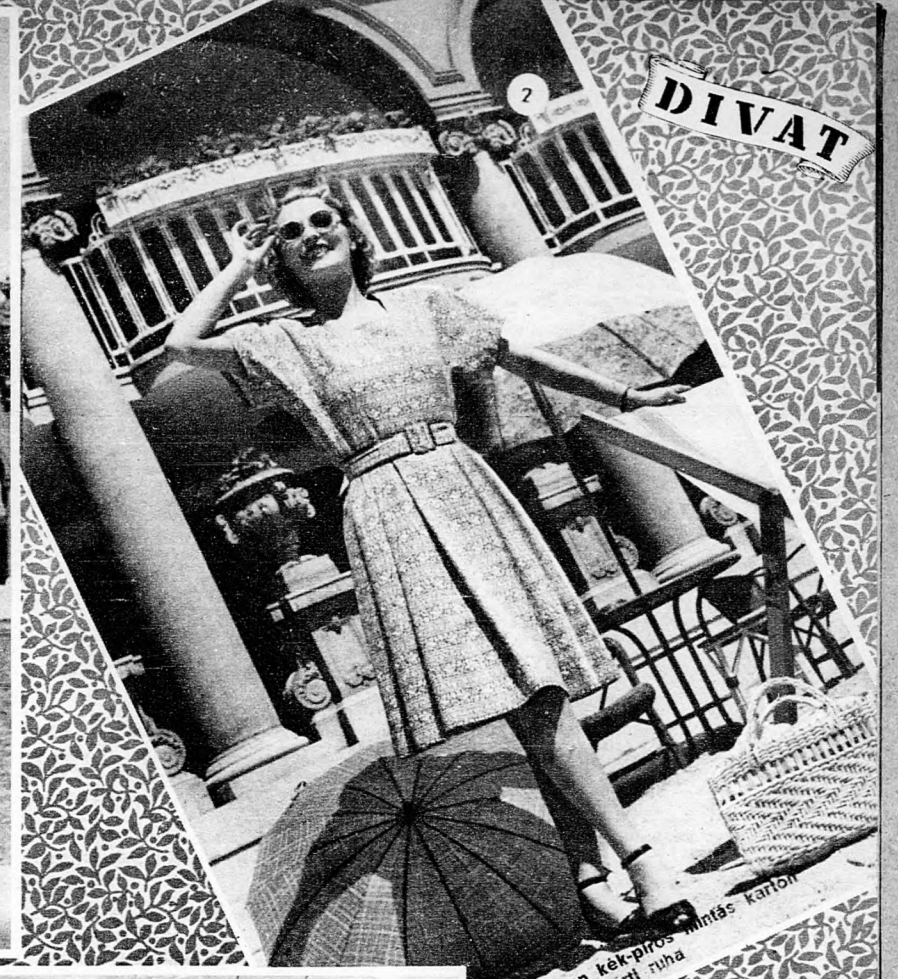
Hámor Zoya piros-
fehér pettyes vás-
zson kosztümje

Krajnik Erzsébet fehér kétrészes
shantung-ruhája, fekete mellénnyel és
fekete ráplikált virággal

Piros-kék mintás
karton népozóruha,
oldalt gombolható,
hozzá fehér blúz

Fehér alapon kék-piros mintás karton
kerü ruha

Hámor Zoya zöld-
fehér csíkos len-
vászon
ujjnélküli
ruhája két zsebbel

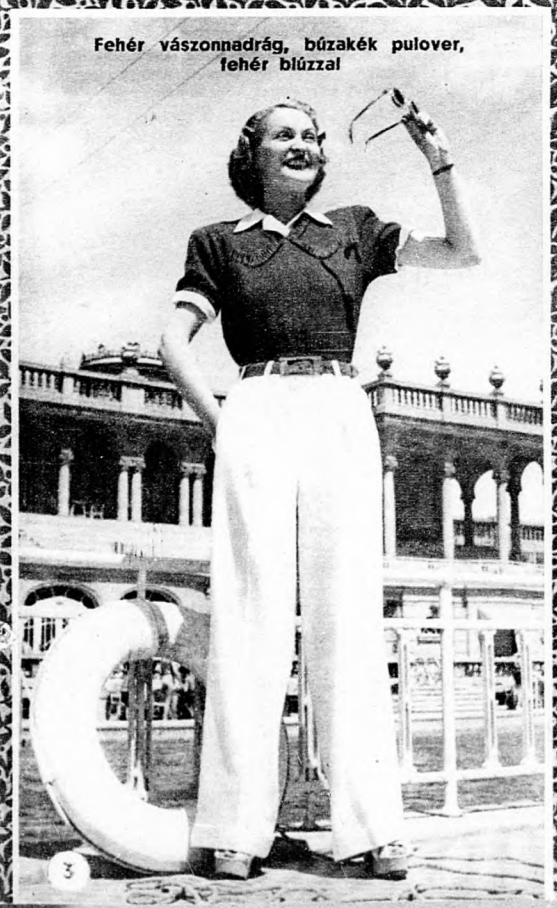

**FERENCZI TIBORNÉ, HÁMOR ZOYA
és KRAJNIK ERZSÉBET ruhatárából**

Krajnik Erzsé-
bet fehér le-
rakott szok-
nyájú lumber-
jeckes vászon-
ruhája

**PRENNINGER divatszalon
IV., Régiposta-utca 19. modelljei**

Fehér vászonnadrág, búzakék pullover,
fehér blúzzal

Középkék-fehér csíkos
piké ruha harangszoknya,
felsőrészen 2 nagy zseb

Kék alapon ró-
zsaszín csokros
mintás imprimé
selyemruha
délutánra

Divatképeink

leírása

Nyári háborús divat

Nem titok, hogy minden tizedik ruha közül csak egy új, a többi kilenc csak újjá lett varázsolva.

Hölgyeink és a nagyszalonok divattervezői hallgatóságok megegyezésével észrevétlenül alakult ki a kettős célú divat oly módon, hogy a legtöbb modell az átalakítás lehetőségeit nyújtja. És ki nem kap utána két kézzel, amikor a megapadt pénztárcák tartalmához alkalmazzuk igényeinket. A hölgyek aggóvá figyeltek a tavasszal a téli szöveteket reklámozó kirakatokat. Mi az, — kérdezték sértődötten — hol a nyári kollektió? A kereskedők ígérték, hogy lesz, tessék várni. Könnyű azt mondani. Aztán befellegzett a három ruhának, mert csak egyet lehetett venni. És azt hiszik, hogy valóban egyetlen ruhával ússzák meg hölgyeink a nyarat? Közben a kirakatok is kivirultak, mozgósították a szebbnél-szebb kendervászonanyagokat. Ki tudja megállani, hogy legalább egyet ne vegyen belőlük. Egyet, de rakottszoknyának való mennyiséget. Minek ennyit? — kérdeztük. — Lesz egy új ruhám, átalakítom vele a tavalyi fehér vászonruhát, még short is kitelik belőle! — sügta bizalmasan egy csinos asszonyka.

Nézünk csak meg figyelmesebben divatképeinket. Mintha mindenkit rejtett átalakítási céllal terveztek volna. Lássuk csak az

A-val jelölt modellt. Ki gondolná, hogy ezt a szép piros-fehér pettyes vászonkosztümöt (vigyázat! Kendervászonból is remek!), régi vászonblúzából és aljból elő lehet állítani, ha a blúzt derékban kitoldjuk, két háromszög alakú zsebet varrunk rá. A toldásos való anyagot az aljból vesszük ki. A karon látható táska is a ruha anyagából házilag készíjték el. Főül vilámlázzal zárodik.

B. Az alakítási lehetőség egyenesen kínálkozik ennél a két részből álló fehér shantung ruhánál, amelynek alja körül hézagként berakott, a blúz két nagy zsebet ráaplikált fekete virág díszíti, alatta fekete mellény, ugyanolyan virágdíszszel, mint a kabátban, csak fehérben. Átalakítható a régi ruha olyképpen, hogy elől kinyitattjuk, varratunk rá ugyanúgy két zsebet, sötét blúzt vagy mellénykét vesszünk alá. Az övet rávarratjuk lomberjackszerűen.

C. Ennek az eredeti modellől sötétkék vászonruhának érdekessége a feliratokmal tarkított nagy, fehér zsebek és kihajtott gallér. Régi ruhát újszerűvé varázsolhatunk a zseb és a gallér megoldással. A felírást japán betűkhöz hasonló rajzzal helyettesíthetjük. Még érdekesebb!

D. Egyszerű, de annál kevesebb hatású zöld-fehér csíkos lenvászon ruha ujj nélküli, szélesített vállakkal. A tavalyi ruhát pont ilyenre alakíthatjuk. Kivesszük az ujjakat és felhasználjuk az anyagot övnek és a zsebeknek. A szabása ugyanaz, mint a tavalyi ruhánál. Otthon, kertben és nyaralásnál nélkülözhetetlen.

E. Kinek nem kedvence ez a kis fehér vászonruha, lomberjECKekkel és lerakott szoknyával. Japanszabású rövid ujjakkal? Melyik fiatal hölgynek nincs eddigva egy megunt vászonruhája? Vegye elő, amire eddig rá se hederített. Mossa ki hófehérre és varrasson hozzá színes kendervászonból lomberjECKeket.

1. Kartonruha, baloldalon végiggombolva, vállpántokkal, alatta fehér blúzzal. Egyszerű, csinos otthoni és kiránduló ruha. Jó tulajdonsága, hogy nem kizárólag fiatalok ruhája. Ha meguntuk a tavalyi oldalkötés házi ruhát, egy-kettőre átalakíthatjuk gombolósra, a váll magasságában levágjuk, pántot varrunk rá és mosóblúzt horondunk hozzá. Az idej divat legmeglepőbb szenzációja a kendőkből készült ruhák, blúzok, shortok, öt kendőből kész a ruha.

2. Ez a kis ruha is kartonból készült, japanszabású ujjakkal, négyzetűgű kivágással, övvel, kertye, strandra, kirándulásra horodjuk. Le lehet ülni vele a fűbe is. Ha kimossuk, kissé keményítjük fűt keményítéssel, sebb, mint új korában. Háromszor tizenhatóvesek is viselhetik.

3. A Balaton mellett vagy bárhol nyaralóhelyen egész nap pantallóban láthatók a hölgyek, kivéve ha fürdenek vagy napoznak. Nem vitatkozunk a divattal, a hölgyekkel sem. Divat, divat! Szőnyűbb hóbortjait is láttuk felülni és letűnni. Nem örökleltük. Ma vígan sétáltatják a szűp, fiatal hölgyek. A bő, élesre vasalt fehér nadrág fehér vászonból készült, fehér a blúz is, a pulover búzakék és az antilop öv is.

4. Milyen bájos ez a kék-fehércsíkos pike-ruha! Szoknyája harangszabású, a csíkozott anyag különböző felhasználása képezi a ruha díszítését. Ha az alját 15–20 cm-re megtoldjuk, a mamák sem tiltakozhatnak ellene, olyan finom, egyszerű és ízléses.

5. Igazán nyári és hangulatos ez a kék alapon, rózsaszínűsokros imprímé delutáni selyemruha. Könnyű, mint egy rózsaszínű felhő az égen. Aki viseli, annak illik mindig mosolyogni benne. Nyáriasság az alj ráncolásai, a derék kivágása, a rövid ujjak. Viselőjével együtt festő eszeljére kíváncsiok. (b. e.)

SZÉPSÉGÁPOLÁS

A száraz arc bőr

A bőr szárazságának a faggyúmirigyek csökkent működése az oka. Ez az állapot lehet veleszületett, vagy a további életévek folyamán fejlődik ki. Ez utóbbi esetben a nagyfokú szárazság az arcon kívül az egész testre kiterjed, kellemetlen, viszkető, feszülő érzést okoz. Ezt a kellemetlenséget csak megfelelő zsírozással lehet megszüntetni.

A serdülő korban az arc bőr többnyire zsíros természetű. Körülbelül a 25. életév után a legtöbb női arc bőr hajlamos a szárazságra. Ilyenkor már megfelelő zsíros krémmel kell a folyamatot ellensúlyoznunk, mert a bőr nagyfokú szárazsága okozza többnyire az első barázdákat és ráncokat az arcon. A szemek körüli rész különösen igen száraz természetű. Erre a területre különösképpen gondot kell fordítanunk, mert megfelelő ápolás hiján itt mutatkozik először a ráncosodás.

A legtöbb bőrnek igen fontos a szappannal való és hideg vízzel való mosdás, mert ez élénkíti a nedvkeringést és bizonyos rugalmasságot kölcsönöz az arcnak. Száraz arc bőrű egyének, akik érzékenyek az úgynevezett kemény, mészsanyagokat tartalmazó kútvizek iránt, lehetőleg esővizet használjanak, vagy az említett kemény vizeket felfűzessék, illetőleg kevés szóda-bikarbóna hozzáadásával puhítsák meg.

Oly érzékeny bőrű nők, akiknél a víztől és szappantól az arcon foltok támadnak, arcuk megtisztítására olívaolajat, parafinolajat vagy egy jó lemosókrém használjanak.

Száraztermészetű arc bőrűnél szükség van egy nappali krémre, mely védelmiül szolgál az utcai levegő, a nap, a szél és hideg szárító hatása ellen. Nappalra általában jól felszívódó krémet alkalmazunk. Erre tesszünk egy kis krémrúzt és pudert. Puderek közül az úgynevezett zsíros pudert használja a száraz arc bőrű egyén.

Nagyfokú bőrszárazság esetén nem nélkülözhető éjjelre sem az arca egy jó zsíros krém használata. Lefekvés előtt tisztítsuk meg az arcot és zsírozzuk be, különös gondot fordítva a szem körüli területekre.

Az arc bőr szárazságát magyértékben javíthatjuk az időnként alkalmazott olajos, paraffinos arcpakolások is.

KOZMETIKAI ÜZENETEK:

„Hegyek alján” jeligré: A homlokán levő függőleges ráncot a középponttól kifelé irányuló masszázsekkel lehet csökkenteni. Egy jó masszázskrém használjon e műveleteknél. Ha nagyon mély a ránc, műtéti megoldás is szóba kerülhet.

„Vidéki asszony” jeligré: A lábán levő felesleges szárlak elektromos kiirtása nem jár különösebb fájdalommal. Teljesen bárszony, sima lesz a lába.

A siker titka

EGYÉNI SZÉPSÉGÁPOLÁS

FÖLDESNÉ „JUNÓ”

kozmetikai intézetében

IV., KÁROLY KIRÁLY-ÚT 24. SZÁM

Vitaminos széptőszerek. Végleges szőrtelenítés. Díjtalan tanácsadás, level útján is

Könyv-kritika

BIBÓ LAJOS

ANYAM

A fiú, aki nagyot vett valamikor az anyja ellen, évek múlva, amikor menthetlenül eltévedt már az élet sűrűjében, a hamis csapások között sehogyan sem ldi az igaz utat, találkozik egy másik öregasszonnyal. Oly elhagyott és magáramaradt, amilyen az anyja volt. S ekkor megfogja ennek az öregasszonynak a tévőra kezét, elvállalja minden gondját-baját, hatalmas vállát odatarlja a gyámoltalan élet minden nyomorúsága alá, lőt-fut, izzad és robotol érte. Igazi férfiregény ez, tele erővel és feszültséggel, mély lírával és emberismerettel. Szerkezete is merész és érdekes. A féktelenül kibomló, minden magasságot és mélységet bejáró ifjúság regényét fejezetenként váltogatják a kátyubarokodt férfierek győtrődései s a mese e két szálát fonja egységbe a hajdan eltaszított anyai kéz emléke, a jóvátétel szándéka. Bibó Lajos regénye lebilincselő, mély élmény, tele erővel, feszültséggel, lobogó szenvedélyekkel, a szeretet és a szeretet és az áldozat küzdelmének mesteri jeleneteivel. Gazdag, sodró erejű frás, a kitűnő regényíró egyik kimagasló műve.

*

KÁRPATI AURÉL

NÉMA HEGEDÜ

Kárpáti Aurélnak, a nemes ítéletű műkítikusknak ezt az új könyvét úgy köszöntjük, mint az alkotóművész szimbólumát, aki tartalmasabb, modernebb, erősebb formátla ennek a kornak irodalmát. Az ő teremtő géniusza zeng a „Néma hegedű” negyvenhat költőien színes esszéjében. De nemcsak írói klaviatúrájának minden regiszterét szólaltatja meg, hanem a zseniális művész és mély gondolkodó tesz bizonyosságot az író legbensőbb állásfoglalásáról a magyarság örök értékei mellett is — ahogy a könyv bevezető részében is aláhúzza hangsúlyozza: — hitvallás — egy nyelv, egy nép, egy nemzet ítélet ereje és örökkévalósága mellett. Nagyértékű regényei, novellái, költeményei, drámái és irodalmi tanulmányai után ez a munkája korunk irodalmának tükré és lelkesítő, felrázó sugzóerő, a nemzet érzei az író lélek nemes hegedűjére hangszerele.

Végre ismét egy könyv, amelyért érdemes lelkesedni és amelyet nem lehet mélyebben értékelni és megbecsülni, mint azzal, hogy olvassunknak ajánljuk. (A könyv Singer és Wolfner Irodalmi Rt. kiadása.)

*

HORVÁTH ÁKOS

MÉG TÚZ A NAP

Olyanok ezek a versek, mint a dércsipe ősi fák: az érettség izzó színeiben pompáznak, de rajtuk lebeg az elmúlás borongása. Érett, tartalmas férfira szólal meg bennük, hol szenvedélytől átforrósodott hangon, hol a halál gondolatával barátkozó, bölcs megbékéléssel. Mélyenszántó, nemesen tartózkodó kérfélélek szől hozzánk. Írójuk a hivatottak meggyőződésével az igazi költő feladatát teljesíti: családon, szenvedésen, megpróbáltatáson túl felemel a költészet légkörébe és az Istenhit magasságába.

*

IJJAS ANTAL

EMBEREK A KÖBBEN

A fiatal magyar írógárda egyik kimagaslóan tehetséges tagja, a többszörös irodalmi díjnnyerő Ijjas Antal ebben az új regényében egy óceánjáró luxusgőzörsön lejátszódo érdekesfilm eseményeket írja meg. A szereplők a világ minden részéből összegyűlt világhírességek: film sztárok, amerikai milliárdosok, muzikusok, világszavargó szépasszonyok, indiai maharadsza, japán herceg, európai újságíró, orosz diplomata, svéd gyáros és sokan, akik hozzátartoznak egy luxushajó pompájához. A technika műve büszkén hajtja a tenger hullámozó testét, míg a hajók veszedelme díj is utóleri. Ez éppen Amerikába hajózó angol királyi hajóját kísérő tengeraltjárójával összeközi, léket kap és ekkor mutatkozik meg az előkelő utasok igazi énye. Ijjas Antal mesteri lélekbrázolással rajzolja meg a századunk két világháborúja közötti ide zálat lelkű embereit.

Szegény asszony SELYEMHIMZÉSE

A HŐSI HALOTT KORMÁNYZÓHELYETTESRŐL

Vásárhelykutatson, az óriási vásárhelyi határ e most alakuló falujában kettős ünnepet hirdettek a katolikus meg a református templom harangjai. Az istentisztelet után szentelték fel a leventefjúság zászlaját a mostani világháború elesett honvédek emlékeztérére. Az ünnepség fénypontja vitéz Horthy István kormányzóhelyettes képének felavatása volt.

Ma, a hősök kultuszának korában, amikor a magyar nép tisztelete olyan gyakran s olyan szép formák közt nyilvánul meg elesett fiai iránt, nem kellene ez a zászló- és képvatás nagyobb feltűnést, nem is jutott túl a hír a város határán. De ez a kép egy szegény munkásszasszony gondolata volt, ő varrta ki vászonra selyem hímzőfonállal, olyan szokatlan körülmények között született meg tehát, hogy az már szinte a népmesék világába tartozik. A fölavatást követő napon utánajártam a nem mindennapi eseménynek.

Tóth Jánosnének hívják az asszonyt. Férje szegény ember, a vásárhelykutatasi Hangya szárítótélepen dolgozik, napszámos, aratórészes, szóval abból a nagy alföldi szegényparaszt rétegből való, amelyet a »legmagyarabb« jelzővel is meg szoktak tisztelni manapság az írástudók. Három gyermekük van, közülük kettő már iskolás. Az asszony most várja a negyediket. Háromszáz négyszögöl földjük a kicsi tanyával a falu mellett, a pósaalmi szelmalom közelében fekszik több hasonló törpebirtokkal együtt. Valamikor, ha Vásárhelykutat nagyobb várossá fejlődik, itt lesz majd a külvárosa. Válságok idején itt tenyészik mindig a legsötétebb nyomor. A magyarok most sem élnek valami vígan, de azért csak megvannak, »szögényösen« — ahogy mondani szokták.

Az asszony az eperfa alatt üldögél az udvaron. Szép fiatal arca elpirul, amikor megtudja, miért keresem.

— Hogy jutott eszébe, hogy ezt a képet elkészítse?

— Tetszik tudni, kérem... nagyon sajnáltuk a kormányzóhelyettes urat. — kezdi akadozva. — Nem is akartuk elhinni... A kisfiam mindig azt kérdezgette akkor, hogy édesanyám, most már nem lehetők a Horthy István bácsi leventéje?...

Remeg a hangja a megindultságtól, amit folytatja:

— Már az ősszel olyan gondolatom támadt, hogy valamit csinálni kéne... hisz annyira szerettük... Mindenkit sajnálunk, aki elesik a fronton, de öt napokig sirattuk... Aztán kiterveltem ezt a képet. Levelet írtam Hidy Mihály tanító úrnak, ő a leventék oktatója is. A tanító úr azt izente, hogy megcsinálhatom a képet.

— Honnét vette a mintát hozzá?

— Kicsivel azután, hogy eltemették,

begyalogoltam Orosházára és ott a piacon árultak levelezőlapokat. Aztán megvettem akkor mind a képeslapokat is. Ezekből kiválasztottuk a legszebbet és Szűcs Ernő vásárhelyi művész ráfestette a vászonra.

— Meddig tartott a munka?

— Úgy február elején fogtam hozzá s nemrég fejeztem be.

— Egyedül varrta ki az egészet?

— A haját, az arcát igen, de azután a vállát, szóval a pilótatiszti uniformist a kitüntetésekkel már többen segítettek varrni. *Olasz Sári, Gulyás Mária, Hegedűs Margit, Virág Mária, Fejős Margit, Török Eszti, Borza Juliska, Fűvesi Rózi, meg Sebők Erzs.* Környékbeli lányok, szegények, gazdagok, reformátusok, katolikusok vegyesen, mind igyekeztek.

— Mibe került a kép?
Kicsit gondolkozik.

— Nem is tudom pontosan, úgy nyolevanöt pengőbe van az egész. — Nehezebb esik megmondani, mindjárt hozzá is teszi: — Mindig arra gondoltam, hogy ennyi áldozatot minki is hozhatunk, hiszen ez messze jár attól, amit Horthy István hozott... meg a többiek a fronton.

Feljegyzem ezt a két szürke számot, mert a legjobban talán ez fejezi ki ennek a szegény asszonnak lelki nagyságát.

— Mikor készen lett, föl akartam küldeni a képet a Kormányzó Úrnak. De hát ez nagy szörénytelenség lett volna, beláttam magam is. A tanító úrral úgy határoztunk, hogy a vásárhelykutatasi leventéknek adjuk. Most *Berecz Sándor*, a református tiszteletes úr őrzi, később majd a leventeotthonban helyezik el... Vártuk a Kormányzó Urat az ünnepségre, de hát van öneki rengeteg más gondja-baja.

Megindultam hallgatom az egyszerű szavakat, mintha valami népmesét hallanék.

Bemegyünk a házba.

— Itt állt a kép, amíg el nem vitték — mutat a két ablak közére. — Anynyian megnézték, valóságos búcsújáróhely volt ez a szoba. De most már oda van... Olyan üres a ház...

A sublótfiókból fényképeket szed elő, újságokat és képeslapokat, Horthy Istvánról szólnak.

— Összeszedtem ezeket s megőrzöm a gyermekeknek, hogy olvashassák majd, ha nagyobbak lesznek, hogy emlékezzenek rá ok is.

A tragédia emléke, a gyászos napok fekete felhői beárnyékolják hosszú pillanatokig az asszony arcát. Csak akkor vidul fel újból, amikor az egyik lapról hirtelen ránkmosolyog a gyermek, a Horthy-nemzetség új hajtása, ifjabb Horthy Istvánka.

vitéz Kárász József

Bejelentettük

kedves előfizetőinknek mult számunkban, hogy a „Magyar Nők Lapja“ előfizetési árát július hó 1-től, azaz ettől a számtól kezdődően kénytelenek vagyunk havonta 40 fillérrrel P 2.20-ról P 2.60-ra felemléni.

Részletesen feltártuk kedves olvasóink előtt, ami ügyis ismeretes mindenki előtt, hogy az előfizetési díj emelését a napról napra emelkedő árak tették szükségessé. De meg vagyunk arról is győződve, hogy ez a minimális összegű áremelés, amely **naponta másfél fillért se halad meg**, senki részére nem jelent súlyosabb megterhelést. Mert nem azt vettük tekintetbe a felemelt ár megállapításánál, hogy hány százalékkal drágult a papír, nyomda, írói munkadíj, közszükségleti cikkek, vasút stb., hanem csak azt mérlegettük, mennyi az az összeg, amennyivel fedezhetjük szigorú megszorításokkal a lap előállításával járó kiadásokat, hogy a háborús viszonyok között biztosíthatjuk és egyensúlyban tarthassuk az átalakított lap belső és külső színvonalát.

Tudjuk, hogy kedves olvasóink teljes megnyugvással és bizalommal vették tudomásul az áremelés parancsoló szükségességét, mert ez tovább halasztást már nem szenvedhetett, ennek be kellett következni. Inkább az lehetett mindenki előtt meglepő, hogy csak most következett be. Bizonyos, hogy rendkívüli anyagi erőfeszítésekre volt szükség az egynsúlyt tartani, mert az állandóan dráguló élet, ahogy igénybeveszi az egyének tartalékerejét, éppúgy igénybeveszi egy vállalat finansziális berendezkedését, amelynek alapja nem a haszon, a nyereség volt, hanem mindenekelőtt a magyar irodalom szolgálata és a „velejáró kötelezettségek lelkiismeretes teljesítése.

A „Magyar Nők Lapja“ méltán vállalhatja, hogy a nagyközönséggel szemben beváltotta irodalmi kötelezettségét és minden nehézség, anyagkorlátozás, drágaság dacára elfoglalt pozícióján elismert vezetőszeretettel töltött be a legnehezebb időkben. Vállalta és vállalhatja a vezetőszeretettel azért is, mert irodalmilag tájékozott, kritikai érzékű és számottevő magyar olvasók állnak mellette, akik a magyar irodalom pártolásában, mint komoly tényezőket vesznek részt. Közös érdekem mellett közösek a terhek is s ha áldozattal átvészeljük a történelem legkritikusabb korát, amikor ember és irodalom valóban sorstársak, egymás kiegészítői: az ember is és az irodalom is betöltötte hivatását.

*

Ezúttal még egyszer felkérjük kedves előfizetőinket, hogy a most lejáró előfizetési megújításánál az új díjat szíveskedjenek küldeni, amely havonta P 2.60, negyedévre P 7.80, félévre P 15.50, egész évre P 30.

Teljes tisztelettel
MAGYAR NŐK LAPJA
szerkesztősége és kiadóhivatala

A királynő lovagja

J. R. T. A. I.
ANNETTE · HELLSTRÖM

(15. folytatás.)

— Mire gondolsz, Axel? Vagy kérdezzem inkább, kire gondolsz? — szólal meg hozzáhajolva Eleonóra, a ház asszonya.

Axel felnéz. Az asszony búbajosabb, mint valaha, noha az évek nem szálltak el felette nyomtalanul. Kissé megfizott. De ez használt arcának, melynek hajdan szinte valószínűtlenül szabályos vonásai lágyabbak lettek. Tekintete is beszédesebb, homloka elgondolkodóbb s mindezek mellett oly bódítóan nőies, hogy Axel így szól:

— Olyan vagy, mint a Földi Szerelmen Tizián képén...

— Mi hasznom belőle, ha te az Égit szereted? — nevet Eleonóra.

Bár hajnalodik, mikor Axel hazatér, nem tud aludni. Gondolatai a királynő körül repkednek...

Most lépi át a határt. Bouillé csapatai élén fogadja... A királyné fáradtan, boldogan mosolyog... Néhány órát pihen, aztán elbúcsúzik a királytól, aki a csapatoknál marad... Kosijába száll s jön, jön Brüsszel felé... A nap első sugarai betűznek a szobába, mikor végre elalszik.

Egy óra múlva arra ébred, hogy ágya mellett áll valaki. Felnéz. Hans, az inas áll előtte.

— Méltóságos gróf úr — dadogja s Axel csak most látja, hogy arca hamuszínű — ne tessék haragudni, hogy felköltöm, de borzasztó hír...

— Elfogták őket! — hördül fel Axel s az inas némán hajítja le a fejét.

Alkonyodik, mire Axel megáll a Crawford-palota előtt. Egész nap futott, rohant, mint akit fűriák üznek. Barátokhoz szaladt, ismerősökhöz, részleteket megtudni, híreket hallani. Majd kitanátorgott a városból, mert egyedül akart lenni s végül — maga se tudta hogyan — itt kötött ki Eleonóránál.

— Drágám! — kiált az asszony, miközben suhogva fut számos szobán át a férfi felé. — Egész nap vártalak! — S mint hajdan, Londonban, eléjéroskad Axel.

— Borzasztó, ami történt — mondja s a férfi, aki gyerekkora óta nem tudja, mik a könnyek, zokogva rejti fejét Eleonóra ölébe.

*

Hány órát töltött néma dermedtségben, Eleonóra lábai elé omlva, maga se tudta Axel. Mire feleszmélt, világos volt körülötte, hajnalodott.

— Átvirrasztottad velem az éjszakát, te drága! — szól s amint felnézett az asszony édes arcára, melyre hajszálfinom ráncokat vont az álmatlan éjszaka, eszébe jutottak régi, londoni hajnalai.

— Emlékszel még? — kérdezte s a régi szerelem csábító lidércfényként lobbant fel benne egy pillanatra.

— Hogyne emlékezném — felelte Eleonóra — hisz te vagy az egyetlen ember, akit igazán szerettem.

— S mégse akartál Crawforddal szakítani, feleségül jönni hozzám!

— Mert tudtam, hogy a te számodra nem vagyok, nem lehetek az igazi. Más nő jön majd. Olyan, aki méltó hozzád, Axel — s közben a csengő gyöngyhímezés zsinórjaért nyult. — Nehéz dolog volt nemet mondani, hidd el!

Axel felemelkedik. Az asszonyhoz hajol, de ebben a pillanatban halkan nyílik az ajtó. Két inas lép be. Egyik reggelit hoz kis asztalon, másik hangtalanul húzza szét a nehéz függönyöket.

A nyári reggel fénye, illata a szobába árad... A világ új napra ébred odakint.

— ...És a királyné fogoly! — gondolja Axel halálosan gyűlölve mindent, ami él, virul.

Eleonóra a reggelizőasztal körül tevékenykedik. Ezüst talakról villogó fedőket emelget, — a fedők alól illatos gőzök szállnak — forró kávét önt néhez kannából, fehér tejszínbe sülyesztj kanálát.

— Reggelizzünk, Axel — mondja s a férfi csak most eszmél rá, hogy harminehat órája nem evett. Szórakozottan issza az erős kávét s egyszerre így szól:

— Helyem a királyné mellett van. Csomagolok... Párizsba utazom...

— A nyitott késbe rohansz — feleli Eleonóra. — Párizsban azonnal elfognak, bebörtönöznek...

— Nem nyulhatnak hozzám. Külföldi állampolgár vagyok.

— Azt hiszed, a párizsi jakobinusok törődnek ilyen csekélységgel? — nevet az asszony. — Ha királyukat el merték fogni, elfognak téged is, aki a szökés rendezője voltál s ugyan ki menti meg a királynét, ha te börtönben ülsz?

— Álruhában megyek — makacskodik Axel s nagyban folyik a vita közte és Eleonóra között, mikor belép Esterházy és Steding, Axel két barátja. Egész éjjel keresték. Hajnalban jutott eszükbe, hogy Eleonórához fordulnak, hátha tudja, hol tartózkodik.

Akár az asszony, ők is ellenzik a párizsi utazást.

Dél felé megérkezik Crawford, aki néhány hétig távol volt. Részletés híreket hoz a varennesi elfogatásról s mindazokból, amiket elmond, megérti Axel, hogy vesztébe rohan, ha Párizsba utazik.

— Itt kell maradnod — tanácsolja Crawford. — Innen kell megszervezned a királyi párt megmentését. Itt magad köré gyűjtheted azokat, akik segítségedre akarnak lenni.

— Rendelkezésedre állok, Axel — mondja Esterházy.

— Én is — szólal meg a hűvös Steding s Eleonóra csak ennyit mond:

— Remélem, gondolsz rám, ha egy kis női ravaszra van szükséged... Ha pedig pénz kell, itt van Mister Crawford.

Manilla Krözusa, régóta vágyik politikai szerepre. Most, hogy valóra-

válhatik álma, örömmel áll az ügy szolgálatába mérhetetlen vagyonával.

*

Mint valaha, a királyi család szökése előtt, most is napi tizenkét órát dolgozik Axel. A brüsszeli Bellevue szállodában hivatalt rendezett be. Szervez, tervez, hízeleg, veszteget s levelez, levelez, levelez...

Helyzetét megkönnyíti, hogy az áldott barát: Taube kívánságára követéül nevezte ki a svéd király XVI. Lajos emigráns öccsének coblenzi udvarához. Itt időnként meg kell jelennie, de szeme haragosan villan fel, valahányszor az »Udvar« szót hallja.

— ...Udvar Coblenzban — gondolja — mikor Párizsban úgy őrzik porkolábjaik a királyt és a királynét, mint a gonosztevőket.

Európa féligmeddig fel is adta már őket, mint rossz orvos súlyos betegét s feladták az emigránsok, akik itt úgy rajzanak XVI. Lajos kövér öccse körül, mintha ő lenne a legitím király.

Axel gyűlölné a coblenzi árnyudvart, ha nem sajnálná, ha nem tudná, hogy kegyelmes urai, főméltóságú hölgyei — emigránsok egytől egyig — este hízelegnek csupán a Bourbon-hercegnek. Napközben kenyerüket kell megkeresniük... Koldusszegények valamennyien.

Vagy tán mégse oly szegények? Hisz egyesek magukkal hozták ékszereiket... Am akiknek ez sikerült, mélységesen titkolják, nehogy a náluk szerencsétlenebbek támogatásukat kérjék.

E boldogtalankok, akik nem hoztak magukkal mást, mint kis szalóntétegeiket, igyekeznek ezekből megélni. A grófné, aki valaha kedvtelésből festegetett, most legyezőgyarak, porcellángyarak számára dolgozik. A hercegnő, kit Párizsban »tündérjüjű« neveztek, fehérnemű-boltok himzönője. Egy széphangú báróné szinpadra lépett, Párizs legjobban öltözött asszonyainak egyike pedig pénzért ad divattanácsot, a megszámlálhatatlan új-gazdagoknak, kiknek kedvezett a forradalom s a velejáró európai nyugalanság.

Az urak se válogattak. Egy imponáló mellkasú márkí portásnak állt be egy főúri házhoz, egy inyene gavalér felesapott szállodai szakácsnak, Versailles legünnepeltebb táncosa tánciskolát nyitott. De csak nappal táncolt pénzért. Este ingyen lejt a Bourbon-herceg rosszul világított termében, melyekben szegényes frissítőket kínálnak kopott inasok.

— Mily sajnálatramlátoak, mily neveltségek! — gondolta Axel, kinek követ létere el kellett látogatnia a királyi öccséhez s meg kellett jelennie Lacken-kastélyban, melynek úrnője, Mária Krisztina testvére az imádott királynénak.

Am akár az emigráns-udvartól, a németalfölditől is bosszusan tért haza Axel. Közönyösnek, langyosnak ta-

lálta Mária Krisztinát. Őnzónek, kicsinyesnek XVI. Lajos öccsét.

Ezer szerencse, hogy azok, akiket a királyi pár megmentésére szemelt ki, Lipót császár, Katalin cárnő s a svéd király jóval lelkesebbek... Vagy tán csak rémültebbek?

Mint távoli mennydörgés az ablakokat, úgy remegtette meg a francia forradalom Európa valamennyi trónját. Az uralkodók halálra rémültek. Axel érzi, tudja, hogy ki kell használnia ijedtségüket.

A szép és tüzes Esterházyt, a hüvös, ravasz Stedinget az orosz udvarhoz küldi hát, Crawfordot pedig Angliába, ahol befolyásos barátai segítségével igyekeznek megnyerni a királyt az ügy számára. Svédországban Taube oly lelkesen állt a francia uralkodó pártjára, hogy III. Gusztáv késznek nyilatkozott európai kongresszus összehívására. De Axel kevesli a kongresszust. Másról álmodik. Háborúról. Büntető expedicióról, a forradalmárok ellen.

»Amíg a kongresszust összehívjátok, amíg összeültök, tárgyaltok, végeznek a királlyal Franciaországban« — írja Taubenak kétségbeesetten. »Érted meg urunkkal, hogy forradalmárokkal állunk szemben. Fanatikussal, akik nem ismerik a régi rezsim esigatem-póját. Szárguldanak, mint a szélvész«.

Honnan tudja ezt Axel?... Ki tájékoztatja a francia ügyekről?

...Mária Antónia, mivel hosszú, kísérletezés, tapogatózás után sikerült végre összeköttetést találnia Eleonóra segítségével.

A szép Sulivan asszony, a milliárdos Crawford barátnője, a brüsszeli hölgyek legirigyeltettebbje, lemondott az estélyekről, bálokról, kártyacsatákról, sétakoecsiszásokról. Axel oldalán dolgozik reggeltől estig. Hosszú, unalmas üzleti levelek, számlák fölé hajlik. A levelek egy export-vállalatnak szólnak. Megrendeléseket, számokat tartalmaznak. Csak Axel és Eleonóra ismerik a »kulesot«, melynek segítségével kihámozhatók a számokból, a betűkből ama kevés királyhűek üzenetei, akik az uralkodópár megmentésén dolgoznak Franciaországban.

Más levelek — az Axel zsoldjában álló kémek írásai — a forradalmárok terveiről, titkairól számolnak be. De a levelezés legértékesebb darabjai Axel számára, azok, melyek Eleonóra párizsi kalaposnője útján érkeznek Brüsszelbe, az új s legújabb kalapsodákkal.

Ezek az írások a királynétől származnak. Kalapszámlák sorai közé írja leveleit Mária Antónia s betűi csak akkor tűnnek elő, ha citromlével nedvesíti a papírt Axel. Reszkető kézzel, mégis óvatosan, hogy el ne vesszen egyetlen drága szó se.

S nemcsak a párizsi kalapok — hü postagalambok! — hoznak híreket, hanem az Eleonóra számára érkező francia ruhák is.

Egyszerű fehér muszlin ruhák, melyeknek egyetlen díszje a fehér fisű. Szerencsére ez a kis kendő oly csipkés, fodros, keményített, hogy könnyen elrejthető benne egy vékony selyempapír, melyet végtelen gondnal kell »kezelni«, hogy kitűnjön az várvavárt írás.

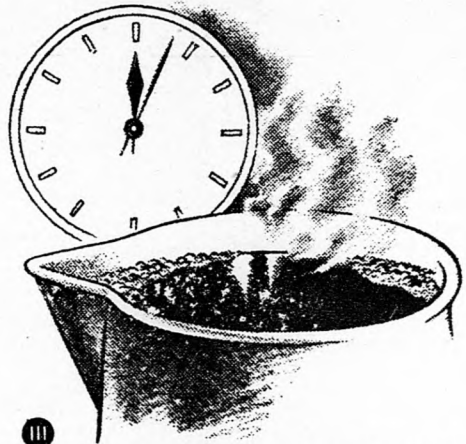
Persze, a királynéhez is el kell juttatni azoknak a vegyszereknek receptjeit, melyek Axel leveleit fedik fel. Tenger ravaszság, találékonyság kell ehhez. De Eleonóra mindkettőnek nagymestere. És fáradhatatlan, lankadatlan. A hajnal számítalanszor találja Axel hivatalában.

— Hogy fogom meghálálni, amit teszel? — mondogatja Axel s nem meri Eleonóra felé nyugtani kezét. Fél, hogy nem tud ellentálni a vágyának, mely az asszony felé vonzza.

— Meddig bírom még ezt az önmegtartóztatást, ezt az átkozott hűséget? — gondolja, de egyszerre felmerül előtte a királyné leveleinek képe. Citromlétől nedves valamennyi s mégis olyan, mintha könyvek áztatták volna. És felmerül az arca. Szívalakú kis arc, toronymagas frizura alatt. Piros szája a Habsburgoktól örökölt előreálló alsó ajakkal, mely oly meghatóan gyerekes és édes, hogy emlékére forró hullám önti el... A hullám elmos minden keserűséget,

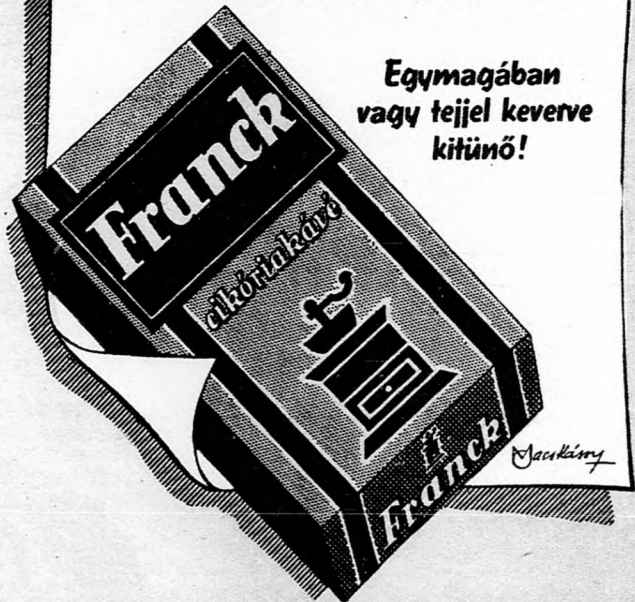
Főzzük így:

- 1 Egy liter hideg vízbe tegyünk 3 evőkanál Franck cikóriakávét
- 2 Forraljuk körülbelül 5 percig, míg a habja teljesen el nem fő.

III
Főzés után álljon a főzet 3 percig, hogy tökéletesen leülepedhessék. De ne öntsünk hozzá hideg vizet!

Egymagában vagy tejjel keverve kitünő!

minden szenvedést, minden vágyakozást, mely más nő felé sodorná. El-mossa Eleonórát és a jelent. Boldogító kábulatba ringatja, extázisba, mely csak azoknak jut osztályrészül, akik életükben csak egyszer szeretnek.

*

Axel oly lázasan dolgozik, hogy észre se veszi, miként mulnak a hónapok, hogyan fordul őszebe a nyár s tébbe az ősz. Szemei a távoli Párizson függenek, Franciaországon, ahol az Alkotmányozó Gyűlés megvalósította a forradalom álmát: megteremtette az Alkotmányt. Egyben elvette a királynét s önmagára ruházta a törvényhozás jogát.

(Folytatjuk)

NOR-COC

KÖTÖTTÁRU

Gróf Esterházy Lilly és gróf Cziráky Miklós a héten tartották eljegyzésüket

Társasági futár

Kállay Miklós miniszterelnök köszöntötte a rádióon keresztül a Főméltóságú Urat 75. születésnapja alkalmából. (MTI felv.)

Scipiadés Katinka és Dániel Ernő az Egyetemi-templomban esküdtek egymásnak örök hűséget. Tanúk voltak: Zathureczky Ede és Dohnányi Ernő. (Gaby felv.)

A KORMÁNYZÓ ÚR 75. születésnapját családja körében, Kenderesen töltötte.

*

ÉRDEKES művész-esküvő volt az elmúlt szombaton. Az Egyetemi-templomban Scipiadés Elemér pécsi orvosprofesszor leánya, Katinka esküdtött örök hűséget számosújrár-németi Dániel Ernőnek, a kitűnő fiatal zongoraművésznek. Tanúk voltak: Dohnányi Ernő és Zathureczky Ede. A fiatal pár a Tátrába utazott nászútra.

*

NAGYSZABÁSÚ országos lovasmérkőzéseket rendeztek Siófokon. Igen sok katonatiszt vett részt a versenyeken és igen sok társaságbeli szépasszony és lány. Ott láttuk gr. Károlyi Istvánnét, Derka Clarisset, gr. Crouy-Chanel Katalint, Keresztes Erzsébetet, Kriegs-Au Katalint és Buzinkay Mártát, az urak között pedig br. Inkey Lajos századost, gr. Dégenfeld-Schomburg Ottót, gr. Zichy Mihály főhadnagyot, legifjább Sorg Antalt, gr. Hunyady Lászlót. A lovasok a m. kir. honvédek vezérkar főnöke díjáért, a m. kir. honvédelmi miniszter díjáért, Veszprém vármegye díjáért, a m. kir. honvéd lovassági díjért, Somogy vármegye díjáért, a m. kir. földművelésügyi miniszter díjáért és a m. kir. honvédtüzérség díjáért mérvőzték.

*

GR. ESTERHÁZY LILLY és Gr. Cziráky Miklós az elmúlt héten tartották eljegyzésüket.

*

OSTFFY ASSZONYFAI OSTFFY ANNY és br. Láng Boldizsár pünkösdkor tartották eljegyzésüket.

Mezey Mária, Várkonyi Zoltán és Bárczy Kató a legszebb éjszaka c. vígjátékban.

TASNADY NAGY ANDRÁS, a képviselőház elnöke, leánya, Zsuzsa tiszteletére üzenetét adott. Ott láttuk Hóman Bálintot feleségével és Bálint fiával, Gömör-Laiml László rendkívüli követet és meghalmozott minisztert, Wuorimaa finn követet, Stendardo olasz sajtóattasét, Darányi professzort feleségével és leányával, Olgyai Aladár-néval, Kelemen Kornélt, Ullein-Reviczky Antalt és feleségét, Scholz német követési titkárt és feleségét és sok-sok fiatal leányt, közöttük: Zsigmondy Ancsüt, Pólya Gogót és Segner Andreát.

*

HUSZKA JENŐ, a világhírű zeneszerző az idén ünnepli negyvenéves zeneszerzői jubileumát.

*

MURÁTI LILI férjével, Vaszary Jánossal vidéki turnéjuk befejezése után Svájcba utazik üdületni.

*

AZ OPERABARÁTOK EGYESÜLETÉNEK Székelyhídy-ösztöndíjait Alberti Mária, Endre Borbála és Szekeres Sándor nyerték.

*

DARÁNYI GYÖRGYNÉ Edelsheim-Gyulai Maritta grófnő a nyár végére várja a gölyűt.

Pálhovies Gyula OTI tisztviselő és neje Margita Rozália.

TASNADY FEKETE MÁRIA, a külföldön is szereplő magyar filmszínésznő, mint ismeretes, Rómában súlyosan megbetegedett. Legfrissebb híreink szerint állapotában komoly javulás állt be és hamarosan teljesen egészséges lesz.

MÁRKY-ZAY Babszi és Zsitvay Leó június 21-én tartották esküvőjüket.

*

AZ ANNA-NAPKOR rendezett bálók idei sorsáról hallottunk. Az értesülés szerint a belügyminisztérium engedélyt ad, hogy a furdőhelyeken a záróra korlátozásain belül az idén is megrendezzék a hagyományos Anna-bálokat.

*

MÁDI-KOVÁTS GYÖRGYI, Mádi-Kováts Imre tolnai főispán leánya és Peterdy Márton tüzérszázados az Egyetem-téri templomban, fényes kísérségek között tartották esküvőjüket.

*

A »MAGYAR JÖVŐÉRT KÜZDŐ LEÁNYOK« a mozgalom vezetője: sepsiszentgyörgyi Sepsy Margit indulványára hajókiránduláson vettek részt az elmúlt vasárnap. Első összejövetelük volt ez, amelyen sebesült katonákat is vendégül láttak. A kellemes és jóhangulatban eltöltött kirándulást legközelebb megismélik. Megemlékezünk arról a kedves figyelemről is, amelyben Sepsy Margitot névnapja alkalmával részesítették a mozgalom tagjai, valamint a frontol is sokan, akik a lapból értesültek kezdeményezéséről és felhasználták az első alkalmat, hogy üdvözlő labori lapokkal köszöntsék. Sepsy Margit ezúton is köszöni a nagy örömmel fogadott üdvözlőleveket s csak azt sajnálja, hogy nem köszönheti meg minden üdvözlőnek személyesen.

Hollósy Gábor

Rádió-interjú Murati Lilivel és Vaszary Jánossal, a legnépszerűbb házaspárral. Vezető: Legényey József dr.

ASSZONY AZ EKE MELLETT

Szerepcsérébe állt az ugarszélre:
Főriéro van asszonyi szemébe,
A lábaszára s karja más, mint másnak:
Igy csak a szentek lépnek, ha lent járnak...

Kezében ostor: „Csálé tel!” kiáltja
S csorog az ökrök hosszú fehér nyála,
A jámbor ökrök csendben mennek, mennek,
Amíg a nyáluk ing-teng Napkeletnek...

Amerre most gazdájuk jár... s a tanknak
A széles rónán egész-utat hagynak...
Hoi nincs: „Hajszral!” — „Hajrá!”-ra szól az ágyú,
Hoi hős van csak és nincs ökör, se bárgyú...

Az asszony szánt és lép csak hantról hantra,
— Évét teszzen úgy talán harmínchatra. —
„Hóha, te, állj!” kiált és elnéz messze,
Merre a nap kél... arra Napkeletre...

S míg áll csak, lassan kicsordul a könnye,
E szem-verejték lehull a göröngyre,
Mindegy, mi hull most: könny-e, verejték-e
S kinek van most az eke a kezébe...

Az őszi szélben száll az ökör nyála
El Napkeletre, messze orosz tájra,
Pántlikának egy honvéd csákójára,
Ki visszagondol most a Rarójára...

DOBAI BÉLA

Margaréta

Fehérruhás margaréta
áll a mesgyén... nevet... nevet.
Mellette a kéklő katáng,
s nézi, nézi a kék szemet...

Havasi rét szőnyegére
egy legény lép... kaszál... kaszál.
Éles kasza suhintása
kettő közül egyet talál.

Ott maradt a margaréta
halvány arccal meszgyészen.
Mellette a halott katáng,
— halálfény ül a szemében. —

Fehérruhás margaréta
áll a mesgyén s mintha sírna...
A fájdalom meg-megrázza,
hópehelyként hull a szirma.

KISKÚN JÓZSEF

HALK NYÁRI EST

Halk nyári est... bánatos est...
A nap haló és hamvadó
sugára már a völgyben jár...
Messziről sír az alkonypir,
már villogó, kis csillagó
csillag szemén az esti fény
rezzenve jár. A holdszóvár
tündértávm gond, gondolán
száll bánatom, míg hallgatom
szellők szavát, mik fodrozzák
a park tavát... A kerten át
csak ballagok... dudolgotok...
Óh, mennyi pár, mind boldog már...
Magam vagyok, magam vagyok...
Keblemben ver a hamveder,
amely megett az Emléked
kísér csupán... Ez éjszakán
Rád gondolok... oly bús vagyok...
A csillagok fénye ragyog
emlékeden és könnyemen.

NAGY VILMOS FERENC

JÚLIUS

Kicsit leányos, kicsit fiús:
a Július.

Ajkán még bujkál kis mosoly,
mégis komoly.

Kicsit szemérmes, kicsit kacór,
mikor lombját
lebbentli szél.

Ő a Kalászi Leggazdagabb,
mert soha nem kór:
csad ad... csak ad...

TAMÁS TIHAMÉR

Aratás

Vadas felvételei

Biró Sándorka, Vértes

Frank Péterke, Budapest

A JÉGHERCEGNŐ

Írta: L. ADY MÁRIA

A vén Föld két sarkán lakik a Jégkirály. Százegy palotája tündöklő jégkristály. Kertjeikben pompás jégvirágok nyílnak, de nem száll kelyhükből mámorító illat, mint a mi szekek-fűnk, rózsáink kelyhéből. Csak úgy őszlelegnek illat és szín nélkül.

Sok-sok gyermeke van az ősz Jégkirálynak, akik a világon szeretszéljél járnak. S bizony, csak az a jó, hogy nem maradhatnak egy helyen sokáig, mert a közelükben mindenki fázik.

Am a legkisebbik, legszebbik gyermeke (atyai szívének becézett kedvence): Csilla királyleány nem járt soha felénk. Róla hallottam az ábábi kis regét:

A királykisasszony szép volt, mint az áom, de hideg, mint minden a két sarki tájon.

Még gyermekkorában a vad Sarki Széllal jégvezte el atyja — királyi önkényel.

Jegyese künn a nagy tengereken lakott. Habokat korbácsolt, hajókat szaggatott. Szilaj természetű megrémíti Csillát, ki csöndes, szelei volt, mint a sarki síkság.

Esténként felnézett a csillagos égre s lelkét albuította a fenséges béke.

Ó, hogy szeretett vón ott élni közöttük, nem érezve mást, csak békét és örömet.

A göncölszekeken száguldozni széjjel s vén Fiastyúk anyó apró csibéivel a fehér Tejuton vígan kergetőzni.

Oda nem érte fel a Sarki Szél karja, hogy gyöngye derekát szilajon elkapja. Így merengett Csilla a hallgatag éjben. Amikor más aludt, ő akkor volt ébren.

Nappal behúzódott a jégpalotába: retekűdt jégtömbből faragott ágyába. Ti borzongtok — ugy-e — ha rá is gondoltok? De ő ott született és csak ott volt boldog.

Egy napon álmából hirtelen felébredt s kezeltetik, mikor a megszokott ködtakaró helyett kékleni, fényleni látta künn az Eget.

Kiugrott ágyából s az ablakhoz szaladt. Kezébe fogta fel a meleg sugarat. Majd teinézett a Nap tündöklő arcára — s leikéből elszaladt a csillagok varázsa.

Ettől kezdve — mint más — ő is ejjelt auadt. Nappal elmerengve figyelte a Napot. Szemeivel kelettől nyugatra kísérté, noha öregatya pirogatá érte.

»Te balga kis leány! — szólt hozzá nem egyszer — »jobb lesz, ha bemégy és hódunnába fekszel. A Nap tüzes csókja megsemmisít téged. Halálunk az nekünk, ami másnak — élet!»

Am a kis hercegnő nem hitt jó atyjának épp' ezért szakadt rá annyit baj és banat.

A Nap hő-karjában egyre hervadt, fojyott, míg aztán egy napon végkép összeomlott. Jég-teste előlva: vízcepp lett belőle s mindjárt beszivárgott az eltikkadt földbe.

Búsult a Napkirály. Tündöklő arcára sötét fátylat takart. Senki meg ne lássa, amint könnyeivel gyógyolja meg Csillát, kinél bajosabb lényt nem termelt a síkság. Le sem vette az új kikeletig. Csak fátylan át látta, Csillát, hogy keresik.

Mikor aztán újra tavasz nyílt a tájon, hogy Csilla halála senkinek se fájon: meleg sugarakkal öntözte a földet, hol a Jéghercegnő teste vízceppé lett.

Addig öntözgette, addig csókolgatta, míg egy parányi csira bújik ki rajta.

A csirából szár lett s (ilyen csodát ki lát?) a karsú, zöld száron fehérlett egy — virág!

Különös virág volt. Minden egyes szirma olyan selymes, fehér, mint volt a szép Csilla.

Örült a Jégkirály; örült a fényes Nap! Szivárványszín hintán hintázza egész nap... A vad Sarki Szélet elfűzte mellőle. Csak a gyöngéd Szellő hajlongott előtte. Az is csupán azért, hogy lehűsse, ha a Nap melegebben tüznie.

Mikor a fény-nyilak tüzesekké váltak: vetett neki a Nap hűvös, puha ágyat. Hűvös, puha ágyat Földanyó. Ólélbe s csak a langy tavaszon csalta ki belőle.

Igy élt s így lett boldog — virág alakjában — Csilla, a felséges Napkirályi karjában.

Amikor tavasszal hóvirágot láttok: a kis Jéghercegnő nevet benne rátok...

A BÖLCS KAKAS

Két fillért talált a kakas,
Elvitte a királynak.
Két filléren csináltasson
Új koronát magának.
No, de ilyet! No, de ilyet!
Almélkottak a bölcsék.
Látni csak, ez a kicsi kakas
Muidanyunknál bölcsőbb!

A király a kis kakasnak
Új sarkantyút adatott
És a pengő sarkantyúhoz
Sárga eszmat varratott.
No, de ilyet! No, de ilyet!
Almélkottak a bölcsék.
A kakasból kinestárnok lett,
Mert mindyájunknál bölcsőbb!

ZAGYVA MÁRIA

A kis hugomról

Írta. BOBAY EDIT ANGELA kis munkatársunk (Budapest)

Kocsiban egy kis baba,
Égnek áll a szép haja.
Mondja neki Anyuka:
„Lesz ma alvás, Agica?”

Agica csak nem felel,
Nevet a kis szemével.
Azt gondolja magában:
„Dajkáljál csak, Anyukám!”

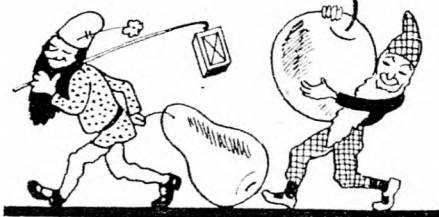
És ha tetszik és ha nem,
Agicát dajkálni kell, s majd ha hazajön Apus.
Diszörsgéváltos lesz.
Annyi bizonyos!

A KIS KACSA

(Németből I. TROJAN nyomán)

Oh, te buta kis kacska, te bohó.
Azt hiszed, járásod elbájoló?
Mint részeg bukdaesolsz ide-oda,
Ki boroskét ivott s be van rúgva.
— Piros cipő, s járásod nem egyenes —
Kis kacska, ez egyáltalán nem helyes!

Ford. KRASZNAI T. E.

Boldogh Gyula Barnabás, Gencsát pusztá

Sudik Gyorgyi,
Törökszentmiklós

Neményi Margo,
Budapest

362. NÉMET NYELVLECKE

Vendéglöbe hogyha betérsz,
Az étlapot olvasod.
Speisekarte, amiből az
Ételeket választod.
Azután a Speisenträger,
Az éthordó dolga lesz,
Hogy az eléd hozott étel
Jó legyen és ízletes.

1. die Speisekarte (olvasd: di spejzekarte) az étlap.
2. der Speisenträger (olvasd: der spejzen tréger) az éthordó.

FEJTÖRŐ

Beküldte Platzer Gitta kismunkatársunk

1	2	3	4	5
2				
3				
4				
5				

1. fegyver
2. férfi keresztnév
3. halkan mond
4. nagy magyar államférfi monogramja
5. névelő

GYERMEKPOSTA

Albert Karolin. Gratulálunk a kis első gimnázistának a szép bizonyítványhoz és minden szépet, két kívánunk a megérdemelt vakációra. Persze, nem kétséges, hogy a rejtélymegfejtés is hibátlan. Gondolj ránk a nyáron is. — Ifj. Pálffy Dezső. Kis barátunk, »Sárkányűző Ferkő» meséd hasonlít a többi sárkánymeséhez. Mindenikben pórujár, mert akad egy hős, aki levágja mind a hat gonosz fejét. Gondolj ki valami más tárgyat és érdekesebb mesét magad, ez már hatalmas s ha jó lesz, nyomtatásban találkozol vele. — Csengődi Margit. Mind a négy megfejtésed sikerült, Margitkám. Látjuk, hogy nemcsak ügyes, de szorgalmas kislány vagy, akire mindig szeretettel gondolunk és ha vége lesz egyszer a háborúnak és bőviben leszünk megint a finom csokoládénak, egy dobozzal küldünk neked. — Garai Bernát. Három éve olvasod már — írod — a gyermek-

ujjságot és mindig az volt a vágyad, hogy munkatársaink közé kerüljön a neved. Kivánságod előbb teljesül, mint gondold, mert a rejtélynedet közölni fogjuk. Még csak meg se várokozattunk neylon. — Ifj. Stadler Aurél Jánoska. Ne nehezíts, kis pajtás, hogy szép, hosszú, góppel írt levélkédre csak most válaszolunk. Elhagyjuk, hogy a te gépelésed, Jánoska? Alig találtunk benne helyesírási hibát. Ebből gondoljuk, hogy nem egy kilenc, hanem egy olyan 20–29 éves fiatalember segített neked. A »Vándorlegény a folyó partján» című versről elhiesszük, hogy te írod. Korodhoz mérten nagyon szép teljesítmény, de ahhoz gyöngye, hogy nyomtatásban közölhessük. Írsz te, Jánoska még olyan szépet is, amit büszkén közlünk. Kis olvasóinkat szeretettel öleli

Eta néni és Elek bácsi

HÁZTARTÁS

TÖLTÖTT PAPRIKÁK SÜTVE.

A szép, egészséges, húsos zöldpaprikákat kettévágjuk, magházát és ereit eltávolítjuk. ½ kiló marhahúst megdarálunk, hagymás-paprikás zsirba tesszük és kevés vízzel feleresztve, sóval, törött borssal izesítve és egy borospohárnyi megmosott rizst adva hozzá, fedő alatt puhára pároljuk. Amikor a hús és a rizs teljesen puha, levesszük a tűzhelyről, 2 egész tojást keverünk hozzá és megtöltjük a paprikákat. Zsírral kikent tűzálló tábla tesszük a paprikákat, kevés tejföllel meglocsoljuk és a sütőbe téve, 25—30 percig sütjük. Paradicsomsalátát adunk mellé.

TURÓSBURGONYA. Az új burgonyát megtisztítjuk, megmossuk és kevés vajon vagy margarinon, vagdalt zöld petrezselyemmel, fedő alatt puhára pároljuk. Amikor a burgonya teljesen puha, megsózzuk és friss, elmorzsolt tehéntúróval megszórjuk. Tálaláskor tejföllel locsoljuk meg a tetejét.

FINOM PARAJOMLETT. 2 deka vajból és 2 deka lisztből világos rántást készítünk, feleresztjük 2 deci tejjel és folytonos keveréssel addig főzzük, míg a megürösödött tésztaanyag teljesen elválik a lábas oldalától. 20 deka parajt sóvizben puhára főzünk, leszűrjük és a vizet teljesen kinyomkodjuk belőle, szitán áttörjük. A megfőtt tésztaanyaghoz egyenként 3 tojás sárgáját keverünk, keveset sózzuk, hozzáadunk az áttört parajt, legvégül pedig a 3 tojás keményre felvert habját. Zsírozott és zsirpappal kibélelt tepsibe öntjük az anyagot, forró sütőbe tesszük és lassú tűznél megsütjük. Ha kihűlt, juntúróval szórjuk be és melegen tálaljuk. Ha nincsen juntúró, úgy kevés olvasztott vajat adunk mellé.

RÁNTOTT SONKA. A rendszeren megfőtt sonkát vágjuk szép szeletekre, mártsuk be lisztbe, tojásba és morzsába. Forró zsírban gyorsan süsítjük és azonnal, forrón tálaljuk.

RAKOTT PALACSINTA. A kisült palacsintákat egymásra rakjuk összegöngyölés nélkül és minden palacsintát tejfellel megkenünk, meghintjük darált mandulával, mazsolával, vaníliás cukorral és kevés morzsával. Kis csésze tejben 1 egész tojást elhabarunk és vaníliás cukorral édesítjük, ezzel leöntjük a tűzálló táblán levő palacsintákat és rövid időre a sütőbe tesszük.

ZÖLDSEG KROKETTEK. Burgonyát, zöldborsót, sárgarépát sósvízben puhára főzünk, kb. fél kiló legyen a zöldségféle. Amikor valamennyi puha, leszűrjük, a burgonyát és a sárgarépát apróra vagdalkuk. Tábla téve megsózzuk, törött borssal meghintjük, 2 egész tojással és 2 evőkanál morzsával elkeverjük. Kis pogácsákat formálunk belőle, lisztben, tojásban és morzsában megforgatjuk, forró zsírban kisütjük. Fejes salátát adunk mellé.

PUNCSTEKERCS. Piskótátész-tát készítünk, 4 tojással egyenlő súlyú cukrot 6 tojás sárgájával elkeverünk, 6 tojás kemény habját és 2 tojás súlyú lisztet egyszerre könnyedén keverünk bele. Vajjal megkent 2 tepsin sütjük, kisujjnyi vastagon. Ha kihűlt az egyik, ezt apró kockára felvágjuk és megáztatjuk a már előre elkészített keverékkel: 2 narancs levébe és 2 kanál rumba 14 deka cukrot olvasztunk a tűzön és 1 tábla reszelt csokoládét adunk hozzá. Amint felforr, levesszük a tűzről és csak ha kihűt, tesszük bele a feldarabolt tésztát. Ezalatt süljön a másik lap s mikor kész s még forró, kenjük rá a készen lévő töltelékkel, mellyel felcsavarjuk tekercsnek és csak másnap szeleteljük fel.

VAJASPISKÓTA. 15 deka vajat habosra keverünk, keverés közben beleadunk 5 tojás sárgáját, 18 deka cukrot, 2 evőkanál rumot, 5 tojás keményre vert habját és végül 15 deka burgonyalisztet. Vajjal kent, lisztel beszórt tepsibe öntjük ujjnyi vastagon s kevés cukorral meghintjük, szépen megsütjük, hosszúkás, 2 ujjnyi széles szeletekre vágjuk, kettőt izzel összeragasztunk.

FÜSZERES LEPENY. 1 csésze lisztbe egy csésze cukorport, 1 kanál margarint és 3 egész tojást teszünk. Azután 1 kanál szegfűszeggel fűszerezük meg. Az egészet összegyűrjük, elnyújtjuk és apró csillagalakú formára kiszúrjuk. Tojással megkenjük és dióval vagy mandulával meghintjük. Lassú tűznél pirosra sütjük. Teához igen jó.

APRÓ SÜTEMÉNY. 15 deka margarin, 7 deka cukor, 22 deka liszt 2 kemény tojásnak sárgája szitán átnyomva, kevés só kell hozzá. Jól összegyűrjük, vékonyra kinyújtjuk és apró formákkal kiszúrjuk. Világosra sütjük.

GYÜMÖLCSKOCKÁK. 4 tojás sárgáját elkeverjük 10 deka porcukorral, hozzáadunk 10 deka lisztet és 4 tojás keményre felvert habját, könnyedén összekeverjük, kikent tepsibe öntjük, a tetejére félkiló szeletekre vágott sárga vagy őszibarackot szórunk. Forró sütőbe tesszük és megsütjük. Amikor a tészta kihűlt, négyzetes szeletekre vágjuk fel és porcukorral hintjük meg a tetejét.

MEZES SZELETEK. 15 deka mézet, 5 deka vajjal vagy 3 deka zsírral lábosba téve, felolvasztunk. Amikor egészen forró, 28 deka lisztet keverünk hozzá. Levesszük a tűzről és addig keverjük, míg kihűl. Ekkor egy egész tojást, 7 deka cukrot, kevés fahéjat, törött szegfűszeget, késhegynyi szódabikarbónát, egy citrom reszelt héját adunk hozzá. Jól összegyűrjük, lisztel meghintett gyűrődéskán ujjnyi vastagra nyújtjuk és egyforma négyzetes szeletekre vágjuk fel. Zsírral kikent és lisztel meghintett tepsire rakjuk és arany-sárgára megsütjük.

BEFŐZÉS

VÖRÖS RINGLÓ. Majdnem érett állapotban főzzük be. Ép, egészséges, vörös, de azért kemény gyümölcsöt vegyünk. A gyümölcsöt letöröljük és tiszta tüvel megszurdalkjuk, hogy a héja ne repedezzen meg. A gyümölcsöt szorosan üvegekbe rakjuk, szörppel leöntjük, késhegynyi szalicilt teszünk a tetejére. Tíz percig gőzöljük.

EGRESBEFŐTT. Befőzésnél nagyon ki kell válogatni a gyümölcsöt, mert nem minden egresből lesz jó befőtt. Legalkalmasabb rá a zöld vagy sárga, nagyszemű és aprómagú egres. A gyümölcsöt megmossuk, azután lecsurgatjuk, szorosan üvegekbe rakjuk, de csak annyit, hogy a szirup ½ ujjnyira ellepessze. Sziruppal leöntjük, kis késhegynyi szalicilt teszünk minden üvegre, azután leköttjük és 10 percig gőzöljük.

RÉTESBE VALÓ CSERESZNYE ÉS MEGGY. A rétesbe való cseresznyét cukor nélkül tesszük el. Az érett, hibátlan gyümölcsöt megmossuk, lecsurgatjuk, kimagvaljuk és üvegekbe rakjuk. Az üvegeket jól megrázzuk, hogy minél tömörebben legyen bennük a gyümölcs. Ezután minden üvegre késhegynyi szalicilt hintünk, az üvegeket dupla hólyagpapírral leköttjük és 25—30 percig gőzöljük.

ÉTREND

Julius 1-től 10-ig:

1. CSÜTÖRTÖK. Ebéd: Gulyásleves, dalkerli. Vacsora: Burgonyagombóc vajasmorzsával, gyümölcs.
2. PÉNTEK. Ebéd: Mégyleves, káposztás-kocka. Vacsora: Gombáshal tarhonyával.
3. SZOMBAT. Ebéd: Zöldborsóleves, töltött kalarabé hús nélkül, gyümölcs. Vacsora: Rakott tők, kórtett liptói, retek.
4. VASARNAP. Ebéd: Raguleves, csirkepörkölt galuskával, málnaszelet. Vacsora: Gombásrizs salátával, gyümölcs.
5. HÉTFŐ. Ebéd: Bableves, garamorzsza. Vacsora: Virsli tormával, gyümölcs.
6. KEDD. Ebéd: Egresleves, párolt felsál, salátafélék, túróslepény. Vacsora: Palacsinta, gyümölcs.
7. SZERDA. Ebéd: Gombaleves, barackgombóc. Vacsora: Zöldségszelet salátával, gyümölcs.
8. CSÜTÖRTÖK. Ebéd: Tejfésle petrezselyemleves, káposztás, vagdalt pogácsa, rétes. Vacsora: Pirított dara, párizsi rettekkel, gyümölcs.
9. PÉNTEK. Ebéd: Zsemlyegombóc-leves, túrósesusza. Vacsora: Kirántott kalarabé, sajt, retek.
10. SZOMBAT. Ebéd: Paradicsomleves, rakott kel, rizskoch. Vacsora: Párizsi, vajaskenyér, rettek, gyümölcs.

Családi kör

HAROM VERSESKÖNYV. — *Vöröskői*

Wohlfart Olga több mint félszáz költeményét gyűjtötte össze. *Égő csipkebokor* című kötetében, amely a Kir. Magy. Egyet. Nyomda kiadásában jelent meg. Örömmel üdvözljük ezeket a verseket és rajtuk keresztül a költőt, mert új, friss, valóban a hatalmas erdők viharzúgásához hasonlatos hangon szól hozzánk a rímek pattogásában. Plasztikus képeiért külön elismerésünket küldjük. Ugyiszólván minden érzésére illik az ő hasonlata, melyet a Retyezátról írt versében olvassunk: »aranyos kehelyben lánog a napostya«. — *Bolygó eszillagok* a címe *Zurányi Vilmos dr.* elmélyedő, filozófikus verseinek, amiknek rímei a transcendentális élet jelenségeit ostromolják. A ma böleselmi lírájának egyik érdekes jelentkezése ez a verskötet. — *Bódás János* versei a Janus Panonius kiadásában jelentek meg *Fölfelé!* címen. Új kifejezési formát kereső költő alkotásai ezek a költemények, amelyek az egyetemes magyarság érzéseit szólaítatják meg akkor is, ha a legszemélyesebb élmények hullámbosszán jelentkeznek. Érdekes kísérlet ez a verseskönyv és még nagyobb érdeklődéssel várjuk folytatását.

NAPOZÁSNA! arcára használjon *Asz-szonyom mindég Hormocith B. krémet.* Ez a kiváló készítmény egyrészt megvédi arc-bőrét a kiszáradástól, másrészt a legérzékenyebb bőrnél is gyors és egyetlenes le-barnulást biztosít.

HIMEN-HIREK. — *Wagner Edít* és *Len-neret Adám* okl. gépészmérnök örök hűségeit esküdött a tótvázasnyói rk. plébániatemplomban. — *Dobay Erzsébet* és *Szegedy Béla* jegyesek. — *Göndics Mária*t feleségül vette *Takács János*, Nagykanizsa. — *Balogh Klára*, Bösztör és *Tamás János*, Fülöpszállás, jegyesek. — *Paczulják Irma* és rugyasi *Panka Gyula* örök hűségeit esküdött a keszthelyi plébániatemplomban. — *Pátfy Edít* okl. áll. tanítónő, Marosvársárhely és *Nádor Ferenc* okl. jegyző. Felsőgalla, jegyesek. — *Wagner Csüppi* és *dr. Lippay István* jegyesek.

ÚJ KISMAGYAROK. — *Honti Ferenc* n. kir. pü. szemlélsz és neje, *Berettyó-újfal.*, *Ferenc Attila* fiuk született. — *Richter Károly* és neje *Kalló Irén*kének, Kispeszt, *Károly Miklós* kisfiuk született. Keresztszüllők: *Kalló Iduska* és *völegénye* olasz lizskai *Liszky Miklós*.

Ágytoll olesóbb!

Tarkatoll, fosztani való 90 fill. **JOBB, APRÓ, FÜHA** 1.80 P. ennél is jobb 2.40. Sz. fosztottas 3.— jobb 5.60 P. Fehéres fosztott 4.80, jobb 5.80, meg jobb 6.80. **FEHÉR FOSZTOTT LIBA-TOLL** 9.— jobb 10.—, még jobb 11.— **P. EGÉSZ PEHELYEST** 11.— P-től kg-ként szállít 5 kg-os postacsomagolásban **BÉRMENYVE**, utánvétel. Kövitztsziszólóknak 3% engedmény. **T. TÓTH MIHALY ÁGYTOLLVALLALATA, KIS-KUNFELEGYHÁZA, Jókai-utca 1. szám.**

Kertkultúra

SZERKESZTI: SZILÁGYI JÓZSEF
BUDAPEST SZÉKESFŐVÁROS KERTÉSZETI IGAZGATÓJA

Az értékes *champignon*gombát bármikor lehet termeszteni, ha a természetes céljára alkalmas helyiségünk van. Ig-n jól felhasználhatók gombatermesztésre a kiürült zöldségszervek és a lakások nyáron üresen álló pincéi. Legjobban fejlődik jól táplált lovak trágyájában. A trágyát két-három hétig 60–80 cm magasra halmozva, naponként átforgatjuk, hogy a külső réteg a forgatás által belülré kerüljön. A főleges ammóniákgázok az így kezelt trágyából elillannak, ekkor előzetesen jól kitakarított, kimeszelt, fertőtlenített helyiségbe hordjuk. Nedves, dohos helyiségek nem alkalmasak. A helyiséget berakás előtt légköbméterenként számított 30 gr. kénpor elégetésével fertőtlenítjük. A trágyából 80 cm széles, tetszésszerű hosszúságú ágyásokat készíjtünk és amikor a hőfoka 22–25 C°-ra állandósul, berakjuk a gombacsirákat 25×25 cm sor- és tőtávolságra, kb. egy ujnyi mélységre. Egy négyzetméter területre kb. 1 kg csira szükséges. A fejlődő mycéliumok 3–4 hét múlva jelentkeznek, ekkor kell elvégezni a fonalak befedését. Legjobban bevált erre a célra a kőfejtésből visszamaradó kőpor, de ha ez nincs, jó a homok is. A fedéstől számított 3–4 hét múlva kezdenek a gombatestek fejlődni, most már állandó szedésről kell gondoskodni. A gombát legjobb egyszerűen kicsavarni a helyéről, nem késsel szedni, mert így nem sérül meg mellette az apró gombatelep. Szükség szerint permetezni is kell az ágyakat, de a túlságos nedvességtől óvakodjunk. Ha azt vennők észre, hogy itt-ott hiányosan kötött a gombacsira, akkor idejében gondoskodjunk pótberakásról. A gombatermesztés akkor sikerül legjobban, — ha egyéb feltételek mind megvannak, — ha a termesztésre szánt helyiség hőmérséklete 14–16 C°-nál nem magasabb, mivel ennél magasabb hőmérsékletű helyiségben a gomba kalapja kifejlődés előtt felnyílik, viszont alacsonyabb hőmérséklet mellett lassan fejlődik. Az olyan pincében is nevelhetünk csiperkegombát, — ha különben a többi feltételnek megfelel, — amelyben télen burgonyát szoktunk tárolni. A gombacsira beszerzési helyét lapunkban nem közölhetjük, de beszerezhető bármely nagyobb magkereskedésben. A sikeres gombatermesztésnek három nagyon fontos tényező az alapja: alkalmas helyiség, a trágya gondos előkészítése és jó gombacsira.

Sz. A.-né, Keszthely. A gyümölcsfák sárgulásának okát a leirtakból pontosan megállapítani nem lehet. Szükségem lenne az altalaj leírására, milyen helyen állnak a fák, árnyékokban vagy napos helyen, milyen sűrűn vannak ültetve egymástól stb. Így csupán arra következtethetünk, hogy esetleg vashiányban szenvednek a gyümölcsfák. Ezen a bajon úgy lehet segíteni, hogy a fákat bőségesen megöntözzük több izben (két-háromheti időközönként) egynyolcad százalékos vasgálic oldattal. A fák alját e célból egészen a csepegőig mélyen felassuk és az oldattal jól beöntözzük a talajt. A sárgaságon (Chlorozis) így könnyen és gyorsan segíthetünk. A gyümölcsök lehullásának oka az is lehet, hogy a termékenyülés idején kedvezőtlen volt az időjárás, s így azok nem termékenyültek meg. A szilvafák pedig a tavalyi nagy termés miatt kimerültek és azért nem kötődött rajtuk gyümölcs. A gyü-

mölcsfák koronáját vizsgáljuk meg, hogy napsugár éri-e jól a belső ágakat, ha nem, akkor a korona belsejét szakszerűen ritkítsuk meg annyira, hogy az egyes belső ágakhoz is eljuthasson a napfény. Jobb nagyobb ágat eltávolítani, — ha szükséges, — mint sok kisebb ágak levágásával több sebet okozni. Az okozott sebet kenjük be faviasszal vagy fakátránnyal, hogy a kártevő gombák a friss sebet át a fát meg ne támadhassák.

Szöke asszony. Szánalmat érdemel az a vakmerő férfi, aki feldúlja egy békés, harmóniában élő család életét! Még a szerelem jogán sem találunk mentséget a számára. A merészség netovábbja a feltételezése is annak, hogyha nem akar elválni nem akar a felesége lenni: legyen a barátja. A jellemes ember, szerlemtől megsebzett, a lélek erejével tud parancsolni a testnek és lángbaborult érzéseinek. Azért ember. Az Ön kötelessége, hogy végleg megszakítson vele minden összeköttetést. Nem engedheti lerombolni boldogságukat, amit Isten oltára előtt építettek a maguk örömeiért. Ha úgy gondolja, hogy férjét meg kell kímélje a baráti áru-lás megdöbbenő felfedezésétől, vállalja magára, de a legkevesebb engedmény nélkül, a végleges elintézetést, aminek egy megoldása lehet: az összeköttetés megszakítása baráti és nem baráti viszonylatban egyaránt. A feleség parancsa ez a feleségnek. Ön tudja, hogy semmiféle engedménynek nincs helye, mert különben halálra zúzná az ura életét. Sajnos, nagy hibát követett el akkor, amikor első találkozásukkor nem utasította vissza eléggé erőszakos viselkedését. Tudhatta a nem kívánatos következményeket. Ami megtörtént, azon nem lehet változtatni, de az ezután történetekért Ön a felelős és ajánljuk, kerülje a négy szemközti együttlétet. Ha teheti, utaz-zék el pár hétre s ha visszajön, ne folytassák ott, ahol abbamaradt s hogy ne legyen alkalma Önt zaklatni: szüntesse be a meghívását is. Nem kötelező indokolni, hogy miért nem hívják meg. Meg tudja oldani ezen az alapon? Reméljük.

„Szegénysorsú édesanya”, akinek most érkezett ötödik gyermeke, hálás szívvel köszöni a mezőhegyesi *Hangya nemesszöv* adományát, amivel éppen a legszükségesebbekkel volt segítségére. Isten áldását kéri a *Hangya vezetőségére* és arra a *nemeslelkű úrninóra* is, aki a *szegény, beteges anyával való együttérzésből* ezt a nemes akciót megindította.

Szomorú tavasz. Szébb jellemzést, mint amit Ön ír férjéről, kívánni sem kell. Elismeréssel állapítjuk meg tárgyilagossá-gát, őszinteségét s annak beismerését, hogy mindkettőjükből megtalálhatók az általános és legyűrhetetlen gyarlóságok. De

HÖLGYEIM!

egyszerre 130 kötötű

MUNKÁJÁT VÉGI EL

„RAPID” SUPER kézi kötőkészülék

A XX. század szenzációja! Munkája kézimunka. Minden minta köthető. Néhány óra alatt köthet pulóvert, blúzt vagy ruhát. Kezelése egyszerű. Ára P. 62.10. »Rapid« (98 tüvel) ára P. 48.30. Kérje 13 ismertetőt. Aruforgalmi Kft. Budapest. IV., Sütő-utca 2., félelmet 3 szám. TELEFON: 188-365.

ezek mellett mennyire kimagaslók nemes, jó tulajdonságaik. Azt tudja, hogy a felnőtt ember egyénisége, karaktere lényegében meg nem változtatható, át nem alakítható. Ez a tény határozhatja meg jövőbeli magatartását és csak azt ajánlhatom, arra kérhetem: alakítsa hozzá magát, a szívét, a gondolatát. Az ilyen nemes jellemű férfi megérdemli. A nők s különösen a feleségek, művészek az alkalmazkodásban ahhoz, akit szeretnek, akinek a kedvéért hozzá hasonulnak gondolkodásukban, egyéniségükben, gesztusaikban. Sőt leikileg és fizikailag is csodálatosan felveszik élettársuk sajátosságait. Mind jellembeli nyereség, amit átvesz tőle. A házasságban nincs helye az önállóságnak, függetlenségnek, ez nem hivatal, nem főnök és alárendelt szerep szerint állnak szemben egymással, hanem egyenrangúak és egymás kedvét keresők, akik mindig a másik életének kellemesebbé tételét tartják szem előtt. Minden férj elvárja a feleségtől, hogy őszinte és egyenes legyen hozzá, különben hogy kívánhatná Ön ugyanezt a férjétől? Hogy nem turbékoló természet, nem hazig, ami pedig olyan kedves a nőknek: nem szerencsétlenség, nem közömbösség, ebben is egyenessége, természetes nyíltsága nyilvánul meg. Nem a külsőben rejlik a legfőbb érték, hanem a belső tartalomban, abban a becsület és korrekciós magatartásban, amivel jellemezte őt és magát. Két ilyen nemes tulajdonsággal rendelkező ember nem ismerheti félre egymást. Fájdalmasan tragikus volna, ha megtörténhetnének. Most, hogy olyan távoli vannak egymástól, világosabban áttekinthető, hol is az a kis kátyú, amit be kell tölteni, hogy mikor összekerülnek, a legkisebb félreértés se zavarja meg családi boldogságukat.

**LASZLÓ PÉHELY
GYAPJÚ
VATTA PAPAN
ALAPITVA SZOLID-HEGBIZHATO
1898. VIII. VAS UCCA 14**

Erzike. Leányálmok, leányvágyak szólanak meg halkhangú levele alig sejtetett gondolataiban. Szeretném biztatni: beteljesülnek az álmok és akít vár, jönni fog. De a romantikus ígéretek sietve visszavonom, hogy megkönyvitsem az illúziót romboló valósággal való találkozást. A vele való harcban annyi sebet kapunk, hogy alig merjük himni: jöhet még valami jobb, a szív kívánságait betöltő beteljesülés. De azért betekapaszodunk szívünkkel a reményesség el nem apadó áradatába és viteljük magunkat a szivárványos ábrándok álomba ringató csónakján. Almodjuk a szívnek meg nem tiltható álmokat, amíg be nem teljesülnek. Megszépiíti a pihénes ritka perceit a megszentelt leányiszív sóvárgása. Teljesedjen be vágya, mint ahogy erre teremtett minden élő és élni akaró lény a világban s ne kelljen lemondani a legtöbbéről.

Ami a legjobban érdekli ma a szülőket! Nagy és nehéz gondot okoz a szülőknek gyermekük iskolanevelési kérdése. Ettől a

Harisnya nélkül járhat,

mert előnytelen szőrkinővést, — mely a férfiakra kiábrándítólag hat a — „NIPPON” japán szőrtelenítő percek alatt, fájdalommentesen eltünteti.

Ida K. úrnő írja nekünk: »Mai napig nem mertem strandra járni, sem harisnya nélkül az utcán mutatkozni, annyira feszélyezett a szőrkinövés karomom és lábamon. Minden reményem elveszett, mikor barátom felhívta figyelmemet az Önök szőrtelenítőjére. Ezen páratlan hatású szer néhány perc alatt eltüntette a csúf szőrkinövéseimet és utána testem síma és bársonyos üdév vált. Hatásért felelősséget vállalunk. Eredménytelenség esetén a penzt visszatérítjük. Szétküldés díszkért. Ára: 3.20 P, két tégely ára

5.— P. Teljes kúra 3 tégely ára 6.50 P
»VALÉRIA» kozmetikai és vegyipari cikkek.
BUDAPEST, VI. SZONDY-UTCA 22./L. N. 136

gondtól mentesíti a napokban megjelent „Hazai iskolák, nevelőintézetek és internátusok ismertetése” című szakkönyv.

Az iskolaismertetőből tájékoztatást kapunk az egész országra kiterjedő legkülönbözőbb iskolákról, nevelőintézetekről, szakiskolákról, így: gépipari, villamosipari, textil-, vegyipari, szövő-, fonó-, fa- és fémpipari, kertészeti, bőripari stb., valamint gazdasági tanintézetekről, nőképző és háztartási iskolákról, gyógypedagógiai intézményekről, iskolaszanatóriumokról, internátusokról és kollégiumokról.

Tartalmazza még a könyv az iskolák felvételi feltételeit és képeit, valamint a pályaválasztáshoz szükséges fontos tudnivalókat közli.

Számos szakeikett közül és foglalkozik a tehetséges gyermekek védelmével is.

A házagpótló könyv dr. Ozorai Frigyes ny. szfőv. középisk. főigazgató munkája. A könyv ára 12 P. Kapható minden könyvkereskedésben, valamint a kiadónál: Dr. Ozorai Frigyes, Budapest, III., Arpád fejedelem útja 52.

Istenért! Hazáért! Mindig jóleső érzés olvasom kedves levelét. Mintha a magam fiatalkori kispajtása szólna hozzám, egy diákkori kedves ismerős, akitől messze vitt az élet. Elgondolkozom megnyírbált életem, a kötelességek nehéz feladatain és csodálom friss kedvét, résztvevő szívét, a munka szeretetét. Tudom, hogy viaskodott magában sokszor és ma sem törődött bele ebbe a formába, amely némaságra kényszeríti a szívét. Miért nem ír annak a kedves „Jóskának”, aki talán éppen levelemre vár, hogy oda ohanjon? Ne várja, hogy a sült galamb tányérjára szálljon s ne bénítsa meg életét ábrándokkal, amiknek nincs létjogosultságuk. Álomlógok nem kopogtatnak be elvarázsolt kúriák zsalugátérekkel elhomályosított ablakán Nem vét az illem ellen, ha a kedves barát nál érdeklődik munkája és élete felől. A folytatásra talán ő is vár. Az elvire elrendeléssel szemben tiltakozásnak nincs helye. Eddigiek után nem következtethetünk lelkük azonos ritmusára, mikor ugyanaz a dallamot zengi a szívük? Óh, mily bitor-

latan s gyermek Ön ma is, mint akkor, amikor ragaszkodott a „bácsi”-hoz és nem szólította a nevén. Csak kívülről nézi ezt a rettentő szép világot, de nem mer közelebb jönni hozzá, nem mer belépni s megkeresni a helyét az emberek között. Ne tiltakozzék, nem késő, hogy elinduljon ebben az irányban. Így elvesztegeti az élet legszébb ajándékát: fiatalosát, amit megsíráthat, de vissza nem sírhatja soha.

Gyöngyvirágok. Meglepipő gondolatokat tartalmaznak ezek a versek. Nem csalódunk, ha sikert jósolunk a tehetséges diáknak, aki írta. A vallásos tárgyúakat küldje el valamelyik vallásos folyóiratnak. Ott a méltó helyük. A „Tavaszi” és „Keep smiling . . .” túl erős színezésű, finomabb árnyalatokkal művészebb volna. Szívesen kísérjük figyelemmel fejlődését és rövidebb verseket kérünk.

Fiatal házások. Elkéstek a házassági kölcsön kérelmezésével, mert a házasság megkötése előtt legalább hat héttel kell benyújtani a kérvényt és több más igazolása mellett azt is bizonyítani, hogy kettőjük havi fizetése alul van 300 pengőn. Már pedig az Önök fizetése meghaladja ezt a határt. Semmi reményük se lehet, hogy részesüljenek ebben a kedvezményben.

AKI HÍZNI AKAR,

használja a fényesen bevált HERKULES táport, mely a csokoládé és kakaó tapértékével egyenértékű. Nem gyógyszer, ize kellemes, természetes tápanyagokat tartalmaz. A birtokunkban lévő közönszönlővelekek szerint 5—10 kg súlygyarapodást, tökéletes termetet értek el ezen tápor használata után. A HERKULES-t előszeretettel fogyasztják nemesak túlélvány, hanem nagyon sokat dolgozó egyének is, mert fokozott munkabírást eredményez, ami több jövedelmet jelent! A nincs tej, teával is fogyasztható. Egy csomag ára 2.50 pengő, két csomag 4.— pengő, három csomag 4.80, hat csomag (családi csomag) 7.50 pengő. Megrendeléseket sorrendben teljesít: VALÉRIA kozmetikai és vegyipari cikkek.
Budapest, VI. ker., Szondy-utca 22./L. H. 267.

Özv. Lázár Jánosné. Kedves sorait köszönjük. Kedves öröm számunkra is, hogy az előfizetés megszaktitása óta nagyon hiányzott lapunk, semmi más nem tudta pótolni — írja őszintén — és végül is újra előfizetett rá. Szeretettel fogadjuk visszaterését és most már reméljük, hogy kiérdemelt hűségét nem teszi kockára.

Bolyongó Péter. »A pad» című elbeszélés meséje nem érdekes s nem is a mi lapunknak való. Stílusa elég szabatos, tiszta s reméljük, hogy elfogadhatót is kapunk Öntől.

Várás. A lélek mélyéről hozza fel érzéseit — írja —, amit minden mélyen érző ember megérez olvasásukkor. Ez igaz, de inkább intelligenciát és érzékenységet érünk, mint kiforrott költői tehetséget. Művészebb csiszolásra verseket kérünk. Lehet, hogy más lapoknál ezekkel is eredményt tud elérni, mi azonban — úgy látjuk — igényesebbek vagyunk. Várjuk és mindig szívesen olvassuk el munkáit.

A DIVATCSARNOK BUTORT-

életre veszi!

Ágytoll olcsón!

Fosztatlan pelyhes toll 12.—, szürke pelyhes kacsatoll, nagyon könnyű 8.50, tarka, fosztatlan toll 2.—, szürke vegyes 2.60, szürke fosztott toll 3.20, jobb 4.—, finomabb szürke, fosztott 5.—, fehér, fosztott libatoll 10.50, pelyhes 12.—, pelyhesebb 14.— P árban 5 kg papír-szákcsoomagolásban, bérmentve, utánvétellel szállít: **VARGA ANTAL** ágytollvállalata, Kiskunfélégháza, Szent János-tér 6.

Ez az élet? „Sokan megírták már kedves levelekben azt a jóleső hálát, amit a Magyar Nők Lapja minden száma megjelölésére éreznek. Nekem is sokat jelent ez a magas irodalmi nivót sugárzó lap, ki fiatal leány létemre átérzem a mai idők sok szomorúságát. Mindig lázas örömmel olvasom a lapban közölt szép verseket és irigylem írójukat, akiknek az a kívánság jutott, hogy itt megjelenhetnek.“ Önnek is nagyon szívesen megszereznék verse közlésével ezt az örömet, de ennek feltétele van s Ön jól tudja, hogy kivételt senkivel szemben se teszünk. A tehetségnek adunk egyedül helyet s ehhez más nem is szükséges. Ismeretlenül küldheti be bárki a munkáját, nálunk szíves fogadtatásra talál s különösen akkor, ha az illető értékes és tehetséggel az irodalmat szolgálja, nem pedig a hiúság kielégését. Örülünk szeretetének, elismerését hálával fogadjuk. Sajnos, a „Kedves“ című vers nem sikerült a legjobban. Mondanivalója meghatározott, azonban jelzői szintelenek, rímei sántítanak. A forma nem méltó a tartalomhoz. Ezt inkább levélben küldhetné el annak, akihez írta. Az érdektelenek kritikáját — sajnos — nem bírja el.

Híradó század. A verseket őszinte érdeksugallta, de formájuk nem hibátlan, előadásmódjuk nehézkes, hasonlatok elhasználtak. Nem tudjuk közölni. Másik kérdésére csak azt ajánlhatjuk, hogy kérdezzen meg egy megbízható orvost.

Tavaszi felhők. Azonos című versét elfogadtuk. Beosztottuk a közlendők közé. A többi vers — sajnos — nem üti meg a mértékét. Van tehetsége. Igyekezzék kifejődni. Minden hozzám intézett levélre én válaszolok.

Földobott kő. Megesillan verseiben a tehetség, de még nem bontakozott ki teljes pompájában. Reméljük, hogy hosszabb gyakorlat után értékesebbet is küld.

ASSZONYOM, ha arcódre száraz, húzódik és időelőtt ráncosodik, ne essék kétségbe, használjon azonnal **Hormocit B. krémét.** Hatása nem csak meglepően jó, hanem páratlanul gyors is.

Egy hű olvasó. Találtunk versében finom, költői sorokat, az egész azonban csak kezdetleges és erőszakolt. Nem közölhető.

Szemölcsök, hajszálak, szépséghibák garantált végleges eltávolítása **KOVÁCS** kozmetikában VI., Teréz-körút 1/c

Béta. Versei túlkomplikáltak. Nincs harmónia bennük. Őszintébbet, egyszerűbbet kérünk.

Szenzációs új magyar találmány forradalmasította a kézi kötőipart. A „Rapid“ kézi kötőkészületről van szó, amellyel egy nap alatt annyi végezhető el, mint kötőtűkkel 10 nap alatt. A „Rapid“ kézi kötőkészülékkel minden kötőminta köthető, munkája kézimunka, a szemekek egyenletek, minden fonatra alkalmas, kezelése egyszerű és a használati utasításból különös képzettség nélkül is elsajátítható. Tesztelés és elpusztíthatatlan. Ismertetőt küld: **Áruforgalmi Kft., Budapest, IV., Sütő-u. 2.**

20 éves Irénke. Bizony, kissé elhamarkodta a dolgot, de az a szerenese, hogy nem késő és még jóvá lehet tenni. Az ilyen gyerekes megmondolatlanság nem ok, hogy örök haragot tartsanak. Nagyon kedves, hogy ennyire a szívén viseli leánypajtása sorsát. A kockázat elől való meghátrálás

Titok

Nők tiszta teintüket gyakran csak annak köszönhetik, hogy emésztésükre kellő figyelmet fordítanak. Kiténo hatásával Önnek is használna a **DARMO!**

véleményünk szerint is gyávaság lett volna. Megfutamodni a köteleesség teljesítése elől még fiatal leányoknak sem szabad. És kihatásnál az ilyen könnyű helyzetet nemcsak nem illő, de egyenesen méltatlan volna Önök. Hogy az a lány nem szereti az Ön rokonát, azt mi a körülményekből, sajnos, kétséget kizáróan meg tudtuk állapítani, bár Ön nem árulta el az összes kézenfekvő bizonyítékokat. Különösen becsüljük Önt azért, hogy nem állt a rokona mellé, hanem azt tartotta szem előtt, hogy mindkettővel szemben tárgyilagos maradjon. Nyugodt lehet, egészen más eset ez, mint amire hívatkozott. Nem is hasonlítható hozzá. Kitéző feladatát, hogy kibékíti őket, helyesüljék és meg vagyunk győződve, rövidesen sikerül is mindkettőt meggyőzni neheztelésük, macakosságuk helytelenségéről. Szerelmek között különben is gyakori a hasonló összekochnás és a gyors kibékülés. Olyanok ők, mint a nyári zivatar. Még villámlik, még dörög és szakad a zápor, de már átragyog a felteőkön és az esőfüggönyön a nap s elúzi a komor szürkeséget. Szép a női büszkeség, de túlzásba vinni nem szabad, mert számolni kell a másik fél hasonló sértődésével. Kiegyenlítő nem lehet másként, csak ha mindkettő belátja a saját hibáját és a másikat nem túlozza. Sok szerencsét kívánunk a békítéshez.

„Székelyföldi tanító árva“ részére **Tordai Ferencné** áll. tanítónő, Nagyszalonta, 10 pengőt küldött. Az összeget továbbítottuk s ezúton is hálás köszönettel nyugtázzuk.

APRÓHIRDETÉSEK

Ezen rovatban közlendő hirdetés szavanként 20 fill. Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 60 fill. Jelíges hirdetésre érkező levelek továbbítására a hirdetési díjjal egyidejűleg külön 1 pengő utalandó át. A hirdetési díja előre küldendő.

KESZPENZERT vennék zongorát, pianinót: Erzsébet-körút huszonhat, Fenyőné. Telefon: 222-462.

JÓKARBAN levő zongorám eladnám 2000 pengőért. Bővebb felvilágosításért az érdeklődők »Jókarban« jelígre a kiadóba írjanak.

MEGISMERKEDNE házasság céljából 40 éves diplomás nő olyan tisztviselővel vagy katonatiszttel, aki hazánk védelmében elvesztette testiépességét. Választ »Honleány« jelígre a kiadóba kérek.

MECSEKÉBEN egyhavi nyaralás ellenében délelőtti elfoglaltsággal tanítónőt keresek két elemista gyermekem mellé. Leveleket »Családtárgy« jelígre a kiadóba kérek.

BUDAPESTRE érkező úri személyeknek szép, kényelmes lakásban három pengőért megszállás. Főjegyzőné, Orczy-út 40, I. em. 10.

ZONGORÁK, pianinók, világmarkák, legolcsóbban, részlete is. Fenyőné zongoraterében: Erzsébet-krt 26. Bérzongorák olcsón. Telefon: 222-462.

TISZTVISELŐ barátnőm levelezne házassági szándékkal 40–50 év közötti komoly, róm. kat. úriemberrel. Leveleket »Balaton« jelígre kiadóba kér.

EGYÉBUJÁLLO idősebb nő elhelyezkedést keres magános úriúrnól vagy úrnál mint hávezetőnő, hosszú bizonyítvánnyal, vidékre. Cím: özv. Sántha Gyuláné levelével, S. M., Pécs, Klimó-utca 6.

NYARALÁS ellenében irodalmi munkát, varrást vállalna intelligens leány erdélyi családnál. Leveleket »Erdélybe vagyom« jelígre a kiadóba kérek.

TEXTILKERESKEDŐ úri-leány férjhez menne róm. kat. vallású, magas, 35–40 éves kereskedő vagy hivatalnok úriemberhez. Leveleket »Május 29« jelígre a kiadóba kérek.

NAGYOBB vagyonnal rendelkező, jónevelésű, csinos úriúrnak férjhez menne 40–48 éves nyugdíjképes úriemberhez. Leveleket »Nap-sugár« jelígre kérek.

GYERMEKEK mellé nyári hónapokra tanítónő ajánlkozik. Leveleket »Szorgalom« jelígre a kiadóba kérek.

VIDEKIEKNEK tiszta, szép szobák méltányosan: Hajdu Márta, Erzsébet-körút 27. I. em. 3. Telefon: 420-431.

SZOBAFESTÉST, mázolás, **ABLAKTISZTÍTÁST** és lakástakarítást vállal **VIZI MIKLÓS.** Telefon: 130-671.

ZONGORAHANGOLÁS, javítás, harmónium készítés, javítás, legutányosabban, Szieber, Budapest, II., Török-utca 6.

LEVELEZNEK lehetőleg 24–30 éves vasutas tisztviselővel komoly célból. Kimerítő leveleket »19 éves alföldi leány« jelígre a kiadóba kér.

Felölös szerkesztő és kiadó: Papp Jenő.

Kéziratokat, kliséket, fényképeket nem adunk vissza és nem örzünk meg. A lap cikkeinek és képeinek átvétele és közlése tilos. Hirdetési díj mm soronként 65 fillér. A hirdetések elhelyezésénél semmiféle külön kitést nem fogadunk el. A Magyar Nők Lapja, az Athenaeum rt. mélynyomása. Felölös: Kárpáti Antal igazgató.

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án. Postatakarékpénztári csekkzámla: 20.334. Előfizetési ár: egész évre 30 pengő, fél évre 15.50 pengő, negyed évre 7.80 pengő, egy óra 2.60 pengő. Egyes szám ára 90 fillér.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV., FERENCIEK-TERE 7, II. EMELET 6. AJTÓ. TELEFONSZÁM: 187—342. **FIÓKKIADÓHIVATALOK:** KOLOZSVÁR, KAZINCZY-UTCA 20, DEBRECEN, KONDOR-UTCA 19, SZEGED, FODOR-UTCA 22, SZABADKA, PRÁGAI HID-UTCA 56, ÓVIDÉK, SZONDY-UTCA 14, MISKOLC, GHILLÁNYI-UTCA 13.

FILMKRITIKA

RAGASZKODOM A SZERELEMHEZ

Bókay János nagyszerű színpadi vígjátékának filmváltozata — Hamza D. Akos intelligens rendezésében — egyenértékű az eredeti művel. Az újdonság alapötlete az öregedő férfi makacs ragaszkodása a szerelemhez. Szatirikus körtben kapjuk az igazságot: öszlül homlokú férfi mondjon le az első báljukat élvező fiatal leányról az utóbbihoz illő fiatalember javára. Ajtay Andor, Fényes Alice, Hidvéghy Valéria, Mihályi Ernő és vitéz Benkő Gyula viszik sikerre a művészi veretű magyar filmújdonságot.

CSÓKPARÁDÉ

A magyar Hunnia Filmgyár technikai kapacitását igazolja ez a német revüfilm, amely tele van zenével, énekkel, táncsal, mókával és mindezt egy lebilincselő történet köti egybe. A magyar Martin Pál rendezte a filmet amerikai nagyvonalúsággal és bőkezűen. Johannes Heesters ro-

konszenves amorozó, Dora Komar és Dorit Kreysler szépségükkel, fiatalágukkal és tehetségükkel, Hans Moser pedig utánozhatatlan humorával biztosítják a film sikerét.

ELTITKOLT SZERELEM

Az egyedülálló és kényerét tisztességes úton keresni akaró fiatal leány kálváriájáról szól az olasz filmújdonság, amely Alida Valli és Fosco Giachetti főszereplésével inkább felvételi szépségeivel, mint érdekességével hat.

AZ ERÉNYCSÖSZ

Jól emlékezünk még Vasary János nagyszerű színpadi vígjátékára, amely annak idején Rád bízom a feleségem címen került bemutatásra. A németek most filmet készítettek a hálás, fordulatos történetből és a főszerepben Heinz Rühmann, ez az egyéni füzü komikus, jelenetről-jelenetre a legderűsebb hangulatba sodorja a közönséget. Partnere: a szép Lil Adina ellenállhatatlan jelenség.

V. D.

1943
legnagyobb
regénysikere

Egy asszony
és egy város regénye
izgalmas,
költői,
örökbecsű

**SZÖLLŐSY
KIADÁS**
664 lap

Ára füzve 18 P, kötve 22 P

MAGYAR NŐK LAPJA MÚZSA KÖNYVEK

A 6 darab könyv ára
szép tokban
előfizetőinknek
8.50 pengő

SZENTPÉTERY ÁGNES A HÁZTARTÁS MAGASISKOLÁJA

Ez a kitűnő könyv — mint a címe is jelzi — olyan gyakorlati ismereteket tartalmaz a mai háztartásvezetés és szakácstudomány legfontosabb tudnivalóiról, a főzésnél felhasználandó anyagok vitaminértékéről, a helyes beosztásról stb., aminek ismeretében egyszerre megszűnik a háztartásonyok gondja és felére csökken a leegyszerűsített háztartási munkák ideje. A tudományra fejlődött háztartási és főzés területén nélkülözhetetlen ismeretekkel és kipróbált receptekkel segít a háztartásonyoknak teljes megelégedésre oldani meg háztartási feladataikat

A könyv ára előfizetőinknek P 1.30.

PITRALON

hatása csodás
a tisztátalan bőrön